

Prijedlozi za liturgiju

SVJETSKI DAN MISIJA 2014.

Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj
Nacionalna uprava Papinskih misijskih djela u Bosni i Hercegovini

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNIKA	Misionari radosne vijesti	3
PORUKA PAPE FRANJE ZA SVJETSKI DAN MISIJA		4
MISIJSKE NAKANE SVETOG OCA ZA 2014. GODINU		7
NAŠA TEMA	Misijsko djelovanje u svakodnevnom životu	8
PRIČA IZ MISIJA		16
LITURGIJA	28. tjedan kroz godinu	18
	Liturgijska čitanja	
	Meditacije	
	Molitve vjernika	
	29. nedjelja kroz godinu	
	SVJETSKI DAN MISIJA	36
	Liturgijska čitanja	
	Meditacija	
	Molitva vjernika	
KLANJANJE PRESVETOM OLTARSKOM SAKRAMENTU		42
NAŠI MISIONARI U SVIJETU		46

IMPRESSUM

Radni listovi za
Svjetski dan misija 2014.
LITURGIJA

Glavni urednik:
Vlč. Antun Štefan

Zamjenik glavnog urednika:
Don Ivan Štironja

Grafičko oblikovanje:
Ines Sosa Meštrović,
Sanja Zlatar

Izdavač i nakladnik:

**Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u
Republici Hrvatskoj**

Ksaverska cesta 12a,
10 000 Zagreb

tel.: + 385 (0) 1 56 35 055

e-pošta:

missio.croatia@zg.t-com.hr

web: www.misije.hr

**Nacionalna uprava
Papinskih misijskih djela u
Bosni i Hercegovini**

Kaptol 32,
71 000 Sarajevo

tel.: + 387 (0) 33 66 78 89

e-pošta:

missio.bih@bih.net.ba

web: www.missio.ba

MISIONARI RADOSNE VIJESTI

Evandjelja nam prenose Isusov život i poslanje koje je primio od Oca, poslanje naviještati Radosnu vijest ljubavi Božje za sve ljude. Ni minutu nije imao za sebe...sve svoje vrijeme dao je za to poslanje koje mu je bilo povjereno. Hodao je Galilejom, susretao ljude. Evandjelja nam prenose detalje svih njegovih putovanja, govora i čudesa koja je činio. Ozdravljao je, tjerao zloduhe, raspravljao i suprotstavljao se farizejskom bezdušnom legalizmu, pričao u parabolama. Ne manipulira njima, ne oduševljava ih ispraznim obećanjima i govorničkim naklapanjima. Ne straši nikoga, bezgranično poštuje slobodu svakoga. Zato i nije iznenađujuće da se ljudi tiskaju oko njega i da ga slijede mnoštva. On privlači, ljudi ga vole slušati, ...

Isti Isus je i nama povjerio da idemo u Njegovo ime voljeti svijet u kojem živimo, da tomu svijetu navijestimo radosnu vijest, vijest koja će oduševljavati, vijest koja će oslobađati, opraštati, milovati, vijest koja će ozdravljati... da je čuvamo, da uvijek ostane radosna jer je on Bog radosne vijesti – spasenja svih ljudi! Sv. Pavao će vjernicima u Solunu reći: “Braćo, uvijek se radujte!” (1 Sol 5, 16). Na drugom mjestu poziv je još intenzivniji: “Radujte se uvijek u Gospodinu! Da ponovim: radujte se!” I nadodaje razlog: “Gospodin je blizu!” (Fil 4,4). Da – radost dolazi od Božje blizine. U danima kada ćemo zaboraviti na radost i sreću, postat ćemo “kao mjed što ječi ili cimbal što zveči”. Tko će tada probuditi srce djeteta i obradovati mlade? Tko će tada opraštati i tješiti...? Budimo sretni što smo Njegovi! Ne hodajmo namrštena,

stroga i zabrinuta lica. Nemamo razloga biti tužni. Isus je Bog radosnog evandjelja.

Misionari su najprivlačniji onda kada su sretni i nasmiješeni. Sretni jer su voljeni. Oni su prihvatili da budu sinovi i kćeri Crkve kojoj je Gospodin povjerio: “Da moja radost bude u vama i da vaša radost bude potpuna” (Iv 15,11). Ne radost na kapaljku, nego “potpuna” radost.

Knjižica koju držite u ruci predviđena je da pomoćne liturgijski organizirati i animirati vaše vjernike u tjednu prije i na sam Svjetski dan misija koji će se ove godine slaviti 19. listopada. Naravno, može poslužiti i za dugotrajniju uporabu. U njoj imate izvanredna svjedočanstva i meditacije naših misionara i misionarki iz dalekih misijskih krajeva, Poruku svetog Oca i njegove misijske nakane za svaki mjesec, stručno promišljanje o misijskom djelovanju u svakodnevnici kao pomoć u organiziranju i vođenju župne misijske zajednice iz pera dr. sc. Snježane Mališa, svjedočanstvo misionarke iz Ekvadora s. Antonele Medić, posebnu meditaciju i molitvu vjernika za samu nedjelju Svjetskog dana misija od našeg misionara iz Ruande, don Danka Litrića, prijedlog za klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu, i neke druge informacije za animiranje misijskog života zajednice.

Vlč. Antun Stefan,
Nacionalni ravnatelj PMD
u Republici Hrvatskoj

PORUKA PAPE FRANJE ZA SVJETSKI DAN MISIJA 2014.

Radost vjerovjesništva

Draga braćo i sestre!

Danas postoji veoma veliki broj ljudi koji još uvijek ne poznaju Isusa Krista. Stoga je misija *ad gentes* i dalje urgentna. Svi su članovi Crkve pozvani sudjelovati u toj misiji, jer Crkva je misionarska po svojoj naravi: ona je rođena zato da "izlazi". Svjetski dan misija je povlašteni trenutak u kojem vjernici s različitih kontinenata molitvama i konkretnim gestama solidarnosti pomažu mlade Crkve u misijskim zemljama. To je slavlje milosti i radosti. Slavlje milosti, jer Duh Sveti, poslan od Oca, daje mudrost i snagu onima koji su poučljivi njegovu djelovanju. Slavlje radosti, jer Isus Krist, Sin Očev, poslan zato da svijetu navijesti Radosnu vijest, podupire i prati naš misijski rad. Upravo ta radost Isusa i učenikâ misionarâ navela me da vam stavim pred oči biblijsku sliku koju nalazimo u Lukinu Evanđelju (usp. 10, 21-23).

1. Evanđelist izvješćuje kako je Gospodin poslao sedamdeset i dvojicu učenika, dva po dva, u gradove i sele naviještati da je Kraljevstvo Božje blizu i pripravljeni ljude za susret s Isusom. Nakon što su izvršili tu misiju naviještanja, učenici su se vratili puni radosti: radost je dominantna tema tog prvog i nezaboravnog misionarskog iskustva. Međutim, božanski im Učitelj reče: "Ne radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena zapisana na nebesima. U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom: 'Slavim te, Oče'. (...) Tada se okrene učenicima pa im nasamo reče: 'Blago očima koje gledaju što vi gledate!' (Lk 10, 20-21.23)".

Luka predstavlja tri prizora. Isus najprije govori svojim učenicima, zatim se obraća Ocu, a potom ponovno učenicima. Isus je htio s učenicima podijeliti svoju radost, koja je bila drugačija i veća od one koju su iskusili.

2. Učenici su bili puni radosti, ushićeni što im je dana moć da ljude oslobađaju od zlođuha. No, Isus ih je upozorio da se ne raduju toliko zbog moći koju su dobili, već zbog ljubavi koju su primili, "što su vam imena zapisana na nebesima" (Lk 10, 20). Učenicima je naime darovano iskustvo Božje ljubavi, ali i mogućnost da tu ljubav dijele s drugima. A to je iskustvo učenikâ razlog za zahvalnost i radost Isusova srca. Luka promatra to veselje kroz prizmu trinitarnog zajedništva: "Uskliknu Isus u Duhu Svetom" obraćajući se Ocu i dajući mu hvalu. Taj trenutak intimne radosti izvire iz Isusove duboke ljubavi kao Sina prema svom Ocu, Gospodaru neba i zemlje, koji je to sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima (usp. Lk 10, 21). Bog je i sakrio i otkrio, i u toj zahvalnoj molitvi ističe se prije svega otkrivanje. Što je to što je Bog otkrio i sa-

krio? Odgovor glasi: otajstva svojega Kraljevstva, očitovanje Božjega gospodstva u Isusu i pobjeda nad Sotonom.

Bog je sve to sakrio od onih koji su prepuni sebe i tvrde da već sve znaju. Oni su zaslijepljeni svojom preuzetnošću i ne ostavljaju mjesta Bogu. Tu odmah pomislimo na neke od Isusovih suvremenikâ koje je više puta opomenuo, no radi se o trajnoj opasnosti koja se i nas tiče. "Maleni" su, naprotiv, ponizni, jednostavni, siromašni, marginalizirani, oni čiji se glas ne čuje, umorni i opterećeni, koje je Isus proglasio "blaženima". Tu se odmah sjetimo Marije, Josipa, ribara iz Galileje i učenika koje je Isus pozvao na putu, dok je propovijedao.

3. "Da, Oče! Tako se tebi svidjelo" (Lk 10, 21). Te Isusove riječi treba promatrati u povezanosti s njegovim klicanjem u duhu gdje se izraz "svidjelo" odnosi na Očev spasotvorni i blagotvorni naum spasenja za čovječanstvo. Ta je Božja milostivost razlog Isusove radosti, jer je Otac odlučio ljubiti ljude istom onom ljubavlju koju ima prema svom Sinu. Luka, nadalje, podsjeća na slično klicanje kod Marije: "Veliča duša moja Gospodina, klikće duh moj u Bogu, mome Spasitelju" (Lk 1, 47). To je Radosna vijest koja vodi do spasenja. Marija, noseći u svome krilu Isusa, Blagovjesnika u pravom smislu riječi, susreće Elizabetu i kliče od radosti u Duhu Svetom, pjevajući svoj Veliča. Isus, vidjevši dobar ishod misije svojih učenikâ i njihovu radost, kliče u Duhu Svetom i obraća se Ocu u molitvi. U oba slučaja, riječ je o radosti zbog spasenja na djelu, jer ljubav kojom Otac ljubi Sina seže sve do nas, i po Duhu Svetom nas ispunja i čini nas dionicima života Presvetog Trojstva.

Otac je izvor radosti. Sin je očituje, a Duh Sveti daje. Neposredno nakon što je izrekao hvalu Ocu, kao što nam govori evanđelist Matej, Isus nas poziva: "Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. Uzmite jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako" (Mt 11, 28-30). "Radost evanđelja ispunja srca i čitav život

svakog onog koji susretne Isusa. Oni koji prihvate njegovu ponudu spasenja oslobođeni su od grijeha, žalosti, duhovne praznine i usamljenosti. S Isusom Kristom radost se uvijek iznova rađa" (Apost. pobud. *Evangelii gaudium*, 1).

Djevica Marija je imala jedinstveno iskustvo toga susreta s Isusom i na taj je način postala "causa nostrae laetitiae". Učenici su, pak, dobili poziv da budu s Isusom i da ih on šalje da naviještaju evanđelje (usp. Mk 3, 14), i tako su bili ispunjeni radošću. Zašto ne bi i mi ušli u tu rijeku radosti?

4. "Velika opasnost u današnjem svijetu, s pregršt njegovih potrošačkih dobara koje guše čovjeka, je pustoš i tjeskoba koji se rađaju iz samodopadnog i gramzivog srca, grozničavog traženja površnih užitaka i otupjele savjesti" (Apost. pobud. *Evangelii gaudium*, 2). Zbog toga čovječanstvo ima silnu potrebu prigrлити spasenje koje je donio Krist. Učenici su oni koji dopuštaju da ih Isusova ljubav sve više zahvati i da budu prožeti velikom ljubavlju prema Kraljevstvu Božjem, kako bi bili nositelji radosti evanđelja. Svi su Gospodinovi učenici pozvani njegovati radost evangelizacije. Biskupi, kao oni koji su u prvom redu odgovorni za taj navještaj, imaju zadaću promicati jedinstvo mjesne Crkve u njezinoj predanosti misijskom radu. Pritom moraju biti svjesni da se radost naviještanja Isusa Krista izražava u brizi da ga se naviješta u najudaljenijim mjestima, kao i u stalnom izlaženju prema periferijama svog vlastitog teritorija, gdje veliki broj siromašnih čeka tu poruku.

U mnogim se krajevima osjeća pomanjkanje zvanja za svećeništvo i posvećeni život. Često je tome razlog nepostojanje zaraznog apostolskog žara u zajednicama kojima nedostaje zanosa te ne uspijevaju privući sebi ljude. Radost evanđelja se rađa iz susreta s Kristom i dijeljenja sa siromašnima. Zbog tog potičem župne zajednice, udruge i skupine da žive intenzivnim bratskim životom, utemeljenom na ljubavi prema Isusu i pozornom na potrebe onih koji su u najnepovoljnijem položaju. Tamo gdje ima radosti, žara i želje da se donese

Krista drugima, rađaju se istinska zvanja. Među tim zvanjima ne smijemo previdjeti laička misijska zvanja. Došlo je naime do porasta svijesti o identitetu i poslanju vjernika laika u Crkvi, kao i svijesti da su oni pozvani preuzimati na sebe sve važniju ulogu u širenju evanđelja. Zbog toga im treba pružiti odgovarajuću izobrazbu u cilju djelotvornog apostolskog djelovanja.

5. "Bog ljubi vesela darivatelja" (2 Kor 9, 7). Svjetski dan misija je ujedno prilika da se ponovo oživi želju i moralnu obvezu radosnog sudjelovanja u misiji *ad gentes*. Osobni novčani prilog je znak pri-nošenja samoga sebe, najprije Gospodinu, a zatim braći; na taj način materijalni prilog pojedinca postaje sredstvo za evangelizaciju čovječanstva koje se izgrađuje na ljubavi.

Draga braćo i sestre, na ovaj Svjetski dan misija u mislima sam sa svim mjesnim Crkvama. Ne dopustimo da nam se ukrade radost evangelizacije! Pozivam vas da uronite u radost evanđelja i jačate ljubav koja može prosvijetliti vaš poziv i poslanje. Pozivam svakog od vas da se spomenete, kao u nekom duhovnom hodočašću, "prve ljubavi" kojom je Gospodin Isus Krist zagrijao srce svakog od vas, ne zbog nekog osjećaja nostalgije, već zato da ustrajete u radosti. Gospodinovi učenici ustravaju u radosti kad su u njegovoj prisutnosti, kad vrše njegovu volju i kad dijele s drugima svoju vjeru, nadu i evanđeosku ljubav.

Mariji, uzoru ponizne i radosne evangelizacije, upravimo svoju molitvu da Crkva postane gostoljubivi dom, majka za sve narode i izvorište novoga svijeta.

*Iz Vatikana, 8. lipnja 2014.,
svetkovina Duhova*

Papa Franjo

MISIJSKE NAKANE SVETOG OCA ZA 2015. GODINU

Siječanj

Da u ovoj godini posvećenog života redovnici i redovnice mogu otkrivati radost nasljedovanja Krista te nastoje revno služiti siromašnima.

Veljača

Da oženjeni supružnici koji su rastavljeni nađu prihvaćanje i potporu u kršćanskoj zajednici.

Ožujak

Da jedinstveni doprinos žena u životu Crkve bude uvijek prepoznat.

Travanj

Da progonjeni kršćani osjete utješnu prisutnost Uskrsloga Gospodina i solidarnost cijele Crkve.

Svibanj

Da Gospin zagovor pomogne kršćanima u sekulariziranim kulturama da budu spremni naviještati Krista.

Lipanj

Da osobni susret s Kristom probudi želju u mnogim mladim ljudima da ponude svoje živote u svećeništvu ili posvećenom životu.

Srpanj

Da usred socijalnih nejednakosti kršćani Latinske Amerike svjedoče ljubav prema siromašnima i pridonose bratskijem društvu.

Kolovoz

Da naučimo, odričući se vlastitoga sebi ljubljajući, biti bliški onima koji su na rubu ljudskoga života i društva.

Rujan

Da vjeroučitelji mogu biti svjedoci, živeći život u skladu s vjerom koju naviještaju.

Listopad

Da misionarskim duhom kršćanske zajednice Azije navješćuju Evanđelje onima koji ga još uvijek iščekuju.

Studeni

Da pastiri Crkve s dubokom ljubavlju prate svoje vjernike i u njima oživljuju njihovu nadu.

Prosinac

Da obitelji, posebice one koje pate, pronađu u Isusovu rođenju znak sigurne nade.

NAŠA TEMA

Misijsko djelovanje u svakodnevnom životu

Dr. sc. Snježana Mališa

1. Svjedočenje – preduvjet misijskog djelovanja

Crkva je misionarska po svojoj naravi, jer je poslana od Isusa riječima: “Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas.” (Iv 20, 21) U tim riječima jasno se naznačuje da je sam Isus model misijskog djelovanja, koji nam određuje i način, a to je prije svega „pođite i naviještajte svima”. To je ono što nam je Isus rekao da činimo, ali i papa Franjo ističe: „Isus poziva sve da ‘pođu’ ususret drugima, šalje nas, traži od nas da se pokrenemo i širimo radost evanđelja!”¹ Svi članovi Crkve pozvani su sudjelovati u toj misiji njezina „izlaska“, ali kako? Koji su preduvjeti misionarskog djelovanja? Je li to znanje ili od župnika povjerena odgovornost za misijsku zajednicu? Otkriva li misijsko djelovanje kakvi smo kršćani te svjedočimo li svoju vjeru?

“Znate da se bojim tih kršćana. Na kraju postaju poput baruštine. Bojim se i onih koji vjeruju da sve znaju, onih koji su umišljeni. Oni pak, i ne primjećujući, pomalo zatvaraju svoje srce za Gospodina i na kraju su usredotočeni samo na sebe.” To su kršćani koje je Sveti Otac nazvao “kršćanimasamimasobomizasebe”². Nastavlja: “Susresti Isusa i doživjeti ono divno čuđenje zbog tog susreta neizbježno vodi k tomu da ga tražimo u molitvi i u čitanju evanđelja. Sljedeći korak ne može biti ništa drugo doli navještaj, jer se osjeća potreba da ga se štuje i bolje upozna. Naviještati dakle znači biti misionar, donositi braći Isusovo ime, njegove pouke i geste. Kršćanin napreduje, dopušta preobrazbu u učenika i navješćuje. Stoga ne ostaje nepomičan, nego izlazi iz sebe, kako bi u svijetu proširio Gospodinovu riječ.”³

Mogli bismo se upitati u koju skupinu kršćana mi pripadamo? Ili naša misijska zajednica? Jesmo li tihi kršćani, koji „odrade” svoje dužnosti, kršćani zatvoreni u svom srcu, u svojim crkvama i na nedjeljnim svetim misama, a koji se ne angažiraju u župnim aktivnostima. Možda smo oni koji sve „znaju”, pa čak i angažirani, ali istovremeno prepuni kritike na našu misijsku zajednicu i župnika, nezadovoljni, jer nitko ne prepoznaje naš prinos. Ta dva tipa kršćana ponašaju se kao da posjeduju istinu, vjera im je pohranjena u (istinitim i ispravnim) formulama, ali je odvojena od života, od iskustva svakodnevice i ubrzo se otkriva da žive u vjeri bez života.⁴ A potrebna je vjera koja živi, mijenja, preoblikuje i nosi sve trenutke života, a to su kršćani koji su susreli živog Isusa Krista i naviještaju uvijek i stalno, gore, umaraju se, ali se daju i prepoznaju ih se po svjedočenju, spremnosti na iskorake. Jednostavno, misionari su svojom riječju te nadasve životom. Takvi kršćani ne mogu mirovati i ne djelovati, jer „ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo”. To je ujedno izazov za svakog koji nas prati u životu, jer će svakako naše djelovanje biti u svjetlu odnosa “s i prema” Bogu. Radi se o „zajedničkoj viziji: cilju koji se želi postići – u slobodi osobe – uz pomoć hoda duhovnoga i ljudskoga, iskustvenoga – s drugim ljudima – koji se uzajamno pomažu integrirati život i vjeru”⁵.

One koji su susreli živog Isusa Krista, po Carlosu Mestersu⁶, lako prepoznamo, jer je njihovo življenje vjere misijsko i uvijek „novo po svojem žaru”, jer su uhvatili i iskusili novost Božje prisutnosti u ljudskoj povijesti (napose osobnoj). Oduševljavaju jednostavnošću i radošću, jer što

¹ Usp. Papa FRANJO, *Crkva milosrđa*, Zagreb, 2014., str. 55.

² *Papino pismo u povodu 50. obljetnice Biskupije Concepcion*, IKA – tjedni bilten, 34 (2013.), str. 29.

³ Isto.

⁴ Usp. A. VUČKOVIĆ, *Riječju probuđeni*, Zagreb, 2003., str. 21 – 25.

⁵ C. M. MARTINI, *Itinerari educativi*, Milano, 1988., str. 19.

⁶ P. C. MESTERS, *Evo sve činim novo*, Zagreb, 1991.

im je na srcu, to im je na ustima. Njihov misijski angažman je autentičan, jer je u službi ljubavi prema Bogu i čovjeku. Stoga nije čudno da uvijek traže „nove metode“ da bi što bolje uspjeli izreći i pretvoriti u istinsku radosnu vijest za druge. Odatle dolazi i „novost po izričaju“ jer su utjelovili i izrazili stvarnost novim oblicima života, tako da osobe mogu osjetiti kako misijsko djelovanje prodire i u njihove živote i tako budi svijest o njihovu kršćanskom pozivu.

Slijediti takav put misijskog djelovanja, koje polazi od iskustva živog Boga, nije jednostavno i nikad dovršeno, jer uvijek nanovo otkrivamo da je Bog prisutan u životu, u prirodi i povijesti, jer je sve stvoreno u Kristu i za Krista. Stoga moramo slušati živu riječ koju nam Bog govori da bismo bili kadri naviještati (DV, 1). Često smo u svojem misijskom djelovanju kao učenici na putu u Emaus (Lk 24, 13–35), ne primjećujemo prisutnost Krista koji nam se pridružuje na putu (Lk 24, 16), a suočeni s novim izazovima vremena, lako se obeshrabrimo.

Govoriti o misijskom djelovanju nije moguće bez poznavanja suvremenog čovjeka, koji je postao prije svega „potrošač“ reklamnih proizvoda i različitih vrsta zabava, kojima vrlo teško odolijeva, a koje ne favoriziraju formiranje savjesti i volje, ni spremnost na služenje i odricanje za druge. Reći

će papa Franjo: „Velika opasnost u današnjem svijetu, s pregršt njegovih potrošačkih dobara koje guše čovjeka, jest pustoš i tjeskoba koji se rađaju iz samodopadna i gramziva srca, grozničava traženja površnih užitaka i otupjele savjesti.“⁷ Stoga se ispravno nameće pitanje kako možemo voditi druge prema kršćanskoj zrelosti ukoliko i sami nismo zreli kršćani. Ili još preciznije, kako možemo očekivati da drugi radosno svjedoče za Krista ako sami nismo prepoznati kao radosni svjedoci i navjestitelji!

Misijsko djelovanje je „suodgovornost svijuu“, u univerzalnosti Crkve, u njezinoj misijskoj i odgajateljskoj zadaći i ulozi u svijetu. Različiti su motivi iz kojih se osobe uključuju u koju zajednicu, ali najčešće u zajednici traže odgovor na zadovoljavanje afektivne dimenzije (prihvaćanje, poštovanje, ljubav) i svoje želje da odgovorno participiraju (samopotvrđivanje, zajedničko traženje istine o čovjeku). Upravo ta različitost iziskuje od župnika ili voditelja sposobnost odgoja koji usmjerava prema jedinom istinskom cilju, naviještanju radosne vijesti. Isus je i sam bio poučavan, ali je i odgajao samog sebe promatrajući se u svjetlu Božjih zakona, promišljajući, radeći i moleći da bi se znao prilagoditi Stvoriteljevoj volji, svjestan za što želi „odgojiti“ pojedinca. Promišljao je stvarnost, ali i ljude koji su ga okruživali.

2. Isusova otvorenost „svima“ i „na mjestima gdje ih je zatekao

Isusovo djelovanje i ponašanje uvijek oblikuje nov mentalitet. Promjena ljudskog mentaliteta nastaje iz zajedništva i sudjelovanja u njihovim životima. Isus je prije svega vidio čovjeka i njegovu potrebu, stoga je najprije odgovarao na osnovne ljudske potrebe (nahratio je mnoštvo umnažanjem kruha), činio je dobro nadilazeći sociološke i psihološke prepreke koje su onemogućavale ne samo bratsku ljubav, nego i solidarnost (razgovor sa Samaritankom, preljubicom, rimskim satnikom), poučavao je jednostavnim i razumljivim rječnikom o

⁷ Papa FRANJO, *Evangelii gaudium. Radost evanđelja*, Zagreb, 2013., br. 2.

ljubavi i milosrđu (Samaritanac, dobri otac, dobri pastir), poučavao je učenike, ali i mase, te prihvatao bez predrasuda i opraštao.

Znamo da je Isus s jednakim oduševljenjem poučavao ljude različitih društvenih slojeva, ali itekako je važno znati da ih je poučavao “na mjestima gdje ih je zatekao”, ne samo u odnosu na društveni status i intelektualne sposobnosti, nego fizički boravak: na ulicama i trgovima, u prirodi (na jezeru, na gori) ali i u privatnim kućama i sinagogama. Riječi koje je potvrđivao svojim primjerom u privatnom i javnom životu govore o autentičnosti njegova života bilo u susretu i obraćanju pojedincu, bilo u manjim skupinama (dvojici ili trojici), bilo u privilegiranoj zajednici od dvanaest učenika ili masi ljudi, koristeći pritom različite načine djelovanja i odnosa.

Zaključak koji se nameće jest da Isus djeluje i poučava uzimajući u obzir sve elemente ljudskog života, stoga i naše misijsko djelovanje mora biti „otvoreno za sve” i „svugdje” popraćeno autentičnošću našega života. Bez realna poznavanja konteksta i uvjeta života naš govor i djelovanje postaje tek dobro formulirana teorija, s mnoštvom vrijednih strategija, koje ne mijenjaju i ne usmjeravaju osobe, ma kako bile suvremene i same po sebi drugdje funkcionalne.

Isus je podjednako poučavao brojčano različite skupine ljudi u svakoj prigodi i uvijek, bez straha i poteškoća u pristupu s obzirom na njihove intelektualne i socijalne razlike. Biblijski tekstovi nam jasno ocrtavaju Isusov pristup i načine poučavanja i kao takvi donose vrijedne kriterije za naše djelovanje, formiranje osoba i razumijevanje života.

Isus u odnosu s ljudima:

a) *Konstruira i brine da ostvari odnos prijateljstva i uzajamna povjerenja.* Imao je povjerenja u ljude i njihovu sposobnost da mogu i žele birati i činiti dobro. On sa svojim učenicima započinje najprije prijateljstvo, koje je nužno za plodonosan odnos. Dobro je znao da je preduvjet uspješna djelovanja

stvaranje ozračja bezuvjetna prihvatanja i ljubavi, što je nužno da bi osobe prihvatile odnos i bile otvorene da odgovore vlastitim zalaganjem.

b) *Poučava kao učitelj, ali prijateljskim stilom.* Približavao se ljudima i zanimao za njihovo dobro, ali s autoritetom učitelja (Lk 13,13). Isusov autoritet je proizlazio iz jasnoće cilja kojemu želi povesti osobu kojoj se obraća. Vrlo često je pripremao um da bi mogao doći do srca. Sjetimo se Zakeja (Lk 19, 1–10) i Mateja (Mt 9, 9).

c) *Poштуje slobodu i potiče na osobne izbore.* Isusovi slušatelji uglavnom su bile odrasle osobe i mladi koji su znali voditi vlastiti život i činiti izbore. Isus je bio jasan i jednostavan, dozvoljavajući da osobe čine vlastite životne izbore, slijedili ga oni ili napuštali (bogat mladić Mt 19, 17), slagali se ili protivili njegovim riječima. Nikada, ali nikada nije prisiljavao na dobro. Kada govorimo o Isusovoj jasnoći, mislimo na jednostavan i lucidan rječnik, nadasve primjeren njegovim slušateljima, da bi ga mogli slušati s interesom i razumjeti. Iz toga proizlazi i njegov poziv učenicima i svima nama na dosljednost: “Vaša riječ neka bude ‘da, da’ – ‘ne, ne!’” (Mt 5, 37)

d) *Intervenira i pomaže bez da ga itko mijenja.* Vrlo je zanimljivo vidjeti da Isus nije nikada „delegirao” svoj posao, ali nije nikada ni činio umjesto drugih. Činio je samo svoj dio: intervenirao, pomagao, bio, podržavao, ali nikada zamjenjujući volju drugoga svojim zalaganjem i djelovanjem. Isus zahtijeva da svatko učini svoj dio. Taj trenutak je vrlo važan, jer učestalom nestrpljivošću i uvjerenošću da smo nezamjenjivi osakaćujemo osobe kraj sebe za mogućnost pokazivanja sposobnosti, ali i prigoda za uzajaman rast.

e) *Potvrđuje riječi vlastitim primjerom.* Kada je poučavao riječima, način njegova života, ponašanje i sve njegovo djelovanje odražavalo je naučene istine koje su usmjeravale na put dobra. Njegovo djelovanje bilo je dosljedno u riječima i djelima, u poučavanju i osobnom življenju, što je jasno vidljivo već kod letimična čitanja evanđelja. Ta osobina da budemo sposobni riječi djelima

potvrđivati, ne samo da je temeljni zadatak svakog od nas, nego i istinski pokazatelj integrirane osobnosti, koja daje snagu i autoritet našem djelovanju.

f) *Posvješćuje pogriješke, ali bez optuživanja i ponižavanja.* Poznajući ljudsku narav, Isus je dobro znao da su pogriješke uglavnom uzrokovane ljudskim ograničenjima i nije ponižavao osobu koja je pogriješila, ali se snažno suprotstavljao samomu činu grijeha i zlu. U svojem djelovanju jasno je odvajao čin grijeha od osobe u grijehu. Takav način pridonosio je stvaranju iskrenog odnosa koji itekako ističe kvalitetu voditelja jer ako se ne osuđuje onda nema potrebe ni za sakrivanjem onih nesavršenih i tamnih strana koje čovjek posjeduje. Isus je pristupao s poštovanjem i razumijevanjem, ali je poticao savjest na ispravljanje i kajanje, a napose na obraćenje koje je preduvjet za unutarnji rast.

g) *Predviđa da bi mogao pripremiti i prevenirati.* U svojem djelovanju i poučavanju, prije svega učenika, Isus je govorio o mogućim razvojem događaja i situacijama da bi ih pripremio psihološki i duhovno za suočavanje s posljedicama, da bi bili što manje uplašeni i izgubljeni u teškim trenutcima. Kada je govorio mnoštvu, isticao je moguće posljedice osobnih izbora i djelovanja na život vječni. Očigledno je imao itekako jasnu viziju sebe kao Sina Božjega, ali i stvarnosti oko sebe; ta znao je „sve o svima“, stvarnost koja je bila nevjerojatno precizna i detaljna i kao takva teško pojmljiva običnu ljudskom umu. Sve to daje osnovnu poruku za svakog voditelja zajednice, koji ne samo da treba promišljati nad svojim djelima i njihovim posljedicama, nego mora i druge pripremati da promatraju stvarnost i život u toj istoj perspektivi. Osobe treba pripremiti za život i sučeljavanje s teškoćama, ma koliko im se sada to činilo nepotrebnim. Vrlo je vjerojatno da će u kojem trenutku života biti beskrajno zahvalni upravo za ostvarenu mogućnost predviđanja i povezivanja načina i djela koja vode prema cilju. Imati izbor znači moći birati, a biranje nam

omogućuju svi oni koji nas uče kako činiti izbore.

h) *Vrjednuje ljudske potencijale i poštuje nedostatke osoba.* Takav odnos bio je vidljiv napose prema njegovim učenicima. Znao je prepoznati kada su i koji su učenici davali najviše od sebe u razumijevanju i prihvaćanju zadataka, ali i trenutke preuzimanja inicijative i prijedloge, uvažavajući i njihove nedostatke (Iv 16, 12). Isus je svoje učenike pratio na njihovu razvojnom putu, da bi ih znao i mogao riječima i svojim primjerom podržati u njihovu nastojanju.⁸

Isusov način gradnje odnosa je univerzalan, jer teži cjelokupnu rastu osobe, koju se poučava vlastitim primjerom ili svjedočenjem, prijateljstvom i uzajamnim povjerenjem, poštovanjem njezine slobode izbora, ali i razotkrivanjem pogriješaka bez osuđivanja. Takav način djelovanja moguć je samo iz odnosa s Ocem i spremnosti da se čini volja Očeva, koja onda definira i odnos prema ljudima. Isus nam jasno pokazuje vlastitim iskustvom da je prihvaćanje i nužnost odricanja, kao i žrtvovanje sebe (svojih sebičnih potreba) temelj svakog rasta, koji ojačava unutarnju snagu osobnosti; da njegovi prijateljski načini, zalaganje za čovjeka i odgojno ispravljanje jesu put istinskog prijateljstva i konstruktivna življenja međuljudskih odnosa; da posjeduje sposobnost ljubiti kao Bog te nas tako poučava savršenoj ljubavi; slobodan iznutra, poučava istinskoj slobodi; poučava savjest za osjetljivost na dobro i zlo, istinskim vrjednotama i ispravnim prosudbama, osjećaju obveze i ljudskim kvalitetama. Reći će Pezzuto: „Misao, učenje, stil života, način govora, djelovanja i cjelovito Isusovo djelo, kako nam prenose evanđelja, pretpostavljaju i otkrivaju, istinski *integriran rast* njegove osobe, ljudski teško na adekvatan način opisane.”⁹

Integrirana osoba prema Isusovu modelu znači: kontinuiran rad na sebi, koji uključuje prihvaćanje stalna odricanja kao puta izgradnje samog

⁸ Usp. G. PEZZUTO, *Gesù insegna a educare e a educarsi. Orientamenti e suggerimenti per genitori, educatori e giovani*, Milano, 2007., str. 50 – 68.

⁹ G. PEZZUTO, *Gesù insegna a educare e a educarsi. Orientamenti e suggerimenti per genitori, educatori e giovani*, str. 62.

sebe, unutarnje slobode i ljubavi, prijateljsko i konstruktivno zalaganje za čovjeka, osjetljivost za dobro i vrjednote te poštovanje ljudskih kvaliteta, prava, ali i obveza. Čini se vrlo zahtjevno, ali moramo biti svjesni da nije ostvarivo jednom zauvijek, već je to proces na koji moramo pristati da bismo bili vjerodostojni u poučavanju, odgoju, ali i djelovanju. Kvaliteta našeg djelovanja uvjetovana je kontinuiranim radom i plod je inteligencije, volje i vlastitih životnih izbora, koji očituju posjedovanje sposobnosti koje u suradnji s drugima razvijamo. Nema govora o istinskom zajedništvu ili autentičnu djelovanju bez naše osobne zrelosti i spremnosti na služenje.

3. Voditelji misijske zajednice

Uvriježeno je mišljenje da je najvažniji dio posla planiranje i priprema rada, što uključuje postavljanje cilja i pronalaženje načina kojima se taj cilj želi ostvariti u zajednici. Ako pogledamo, Isus je imao jasan cilj koji želi ostvariti, uvjerenost u ono što poučava, a onda je pronalazio i način da prilagodi rječnik sadržaja i svoje djelovanje sposobnostima razumijevanja slušatelja. Njegov život bio je usmjeren na intelektualnu i duhovnu izgradnju svake osobe i skupine koju je susreo na svojem putu. Da bi voditelji misijske zajednice mogli ostvariti svoj zadatak, moraju posjedovati specifične karakteristike, koje se mogu svesti na četiri osnovne: posjedovati autoritet, voljeti i brinuti se o članovima, razborito (mudro) postupati i djelovati bez osobnih interesa. I Isusov način djelovanja temeljio se na tim karakteristikama.¹⁰ Isusov autoritet ne proizlazi iz nadnaravnih sposobnosti, jer je Sin Božji (Mt 17, 5) i posjeduje vlast od Boga danu (Iv 7, 16), nego iz jasnoće vizije onoga što jest (Iv 13, 12–13) i to želi prenijeti drugima (Mt 23, 10). Ako želimo pročistiti temelje na kojima gradimo autoritet u svojem radu, dobro je proučiti i primijeniti Isusov model autoriteta. To je model koji podjednako vrijedi za sve koji

poučavaju ili su na bilo kojoj razini odgovorni u društvu. Mogu nam u tome pomoći sljedeća pitanja: Temeljimo li svoj autoritet na moći i vlasti koja nam je dana ulogom koju imamo u zajednici? Temeljimo li autoritet na strahu od neuspjeha? Imamo li ga uopće? Gradimo li ga na jasnoći onoga što jesmo i vizije koju želimo autentično prenijeti na druge?

Govoriti o Isusovoj ljubavi¹¹ znači govoriti o ljubavi koja nastaje iz razumijevanja životnih uvjeta i poteškoća ljudi, njihovih strahova i čežnji, nesavršenosti i grijeha. Isus dobro zna da samo ljubav rađa ljubavlju, a onda i suosjećanjem, povjerenjem i strpljivošću. Istinska ljubav nije ljubav trenutka i osjeća ugođe, već stvaranja i dugoročna planiranja, što uključuje teškoće, odricanja i žrtvovanja da bi se ostvario cilj. U vremenu kada nije lako govoriti o stvarateljskoj ljubavi, nameću nam se pitanja kakvu ljubav dajemo i gradimo s onima koji su nam na bilo koji način povjereni, kakvi su plodovi naše ljubavi u radu, za kakvu ljubav i kakve osjećaje odgajamo u našoj zajednici, tražimo li snagu u osjećajima ili istinskoj težnji da odgajamo u ljubavi na dobrobit osoba...

Isusova razboritost¹² u ophođenju s ljudima ne proizlazi samo iz poznavanja naravi čovjeka, već i iz spremnosti da vlada sobom, da promišlja, da moli i neprestano teži za istinom. Dakako, to nam postavlja pitanja jesmo li mi razboriti, poznajemo li narav čovjeka u tjelesnom, duhovnom i intelektualnom smislu, poznajemo li doista osobe koje su nam povjerene da ih vodimo i oblikujemo, jesmo li svjesni snage, ali i odgovornosti povjerene nam zadaće. Zasigurno smo bili svjedoci ili protagonisti nerazboritih postupaka više ili manje uspješnih voditelja, koji su nas kao takvi obilježili i prate nas u životu.

Isus je pristupao ljudima bez osobnih interesa¹³ jer

¹⁰ Usp. M. MESCHLER, *Gesù, il Maestro*, Milano, 1960., str. 63 – 74.

¹¹ U ovom kontekstu zadržat ćemo se na govoru o Isusovoj ljubavi (Iv 13, 1; 15, 9; Mt 11, 28) kao odgojnom sredstvu koje osvaja i gradi odnos povjerenja.

¹² Razboritost se smatra najvažnijom vrjednotom za sve one koji imaju poslanje voditi ljude, jer se u protivnome ne može ostvariti cilj i sav rad ostaje sterilan. Primjeri su nam Isusovo razborito postupanje u susretu s neprijateljima (Mt 12, 14–15) i sprječavanju nezgodnih situacija (Lk 9, 52–56).

¹³ Usp. MESCHLER, *Gesù, il Maestro*, str. 72 – 74.

ga nisu zanimali nikakvi privilegiji niti zarada. On je poučavao (ali i odgajao) ne zato jer mu je to bilo zanimanje, nego zbog najviših i najplemenitijih motiva, a to je dobrobit osoba i zajednice. Naravno da trebamo biti oprezni da osobne interese ne maskiramo u opće dobro ili dobro pojedinca upravo iz interesa. Jedini „interes“ treba nam biti podržavanje i vođenje prema odgovornoj zrelosti osoba i izgradnji zajednice, koja svjedoči i živi svoje poslanje u radosti. Dobro svakog člana, ali i cijele zajednice mora biti ispred svakoga osobnog dobra ili interesa. Slijediti Isusov primjer odnosa doista je preduvjet izgradnje zdrave zajednice, koja je sposobna i otvorena za svakoga, koja je spremna graditi odnose prijateljstva i poštovanja, koja je spremna odgajati za zajedništvo, a samim time i poticati kreativnost i angažman svih članova, svakoga prema vlastitim mogućnostima i sposobnostima. Tada misijsko djelovanje nije još jedna od inicijativa za Misijsku nedjelju ili za Afriku, nego životno opredjeljenje i stav, koji rađa novim inicijativama i mogućnostima da se širi radosna vijest, itekako potrebna današnjemu izmorenu i opterećenu čovjeku.

4. Smjernice za izgradnju odnosa u zajednici prema Isusovu modelu

Uzevši u obzir Isusovo djelovanje, mogu se izdvojiti neke smjernice, koje ne pretendiraju biti jedine, niti su navedene po važnosti, ali mogu pomoći u izgradnji zajednice. Čine se vrlo jednostavne, ali bez odnosa s Bogom, molitvene pozadine i odnosa odgovornosti prema povjerenju nam zadaći od Boga ostaju tek jedan od „recepta“, kojemu nedostaje života.

a) Svaki odnos, pa i odnosi u misijskoj zajednici, moraju imati solidnu bazu ljubavi i uzajamna povjerenja. Ne misli se na slijepo povjerenje, već povjerenje utemeljeno na realnim mogućnostima i potencijalima svakog pojedinca u zajednici, koje se potvrđuje uzajamnom suradnjom i stabilnim odnosom. Samo takvo povjerenje je na rast i

izgradnju bilo osobe, bilo međuljudskih odnosa u zajednici.

b) Važno je uspostaviti prijateljski odnos s osobama, ali jasne granice uloge voditelja ili župnika. Župnikov prijateljski odnos treba se očitovati u prihvaćanju osoba i stvaranju prostora za ljudski, ali i odgojni dijalog. Ukoliko izostane takav odnos, javljaju se poteškoće u djelovanju zajednice.

c) Iskazivati poštovanje prema pojedinačnu i različitu stupnju razvoja osobe, razvijati povjerenje u sposobnosti, učiti samopoštovanju i prepoznavanju realnih mogućnosti pojedinca, ali i cijele zajednice.

d) Biti primjer. Pokazivati vlastitim primjerom vrijednost i potrebitost sadržaja izrečena riječima. Autentičnost voditelja ili župnika proizlazi iz njegove osobne uvjerenosti, jer istinska briga za rast osoba i cijele zajednice ne očituje se samo dobro pripremljenim sadržajem, već i načinom na koji se poučava, odgaja i vodi zajednicu.

e) Znati uravnotežiti župnikov autoritet i doživljavati ga kao prijatelja i osobu od povjerenja. Očigledno je da to iziskuju unutarnje sposobnosti te određenu psihičku i duhovnu stabilnost samog župnika, koja se stječe samoodgojem, pedagoški rečeno. Isusov samoodgoj se odnosio na povlačenje u samoću, u molitvu, na vrijeme odmora i jela, na sudjelovanje u događajima, ali uvijek u svjesnosti za što želi „odgojiti“ pojedinca ili zajednicu, koji mu je cilj i zašto postupa na određeni način u određenom trenutku. Sve to jest plod promišljanja stvarnosti, a i ljudi koji su ga okruživali. Samoodgoj jest imperativ poziva, jer vodi učenju onoga što se živi, a ono što se živi, primjerom se svjedoči.

f) Biti svjesni da svi možemo pogriješiti i da se pogriješke trebaju percipirati kao mogućnost za popravljavanje i ispravljanje, na adekvatan način, tj. s poštovanjem, ali i s jasnoćom. Pogriješke i probleme treba rješavati dijalogom, ukazujući na uzroke i posljedice samog čina. Dakako da je najbolji put unaprijed promišljati o mogućim

posljedicama određenih čina i propusta te tako prevenirati buduće probleme i teškoće. Na takav način razvija se još jedan od aspekata odgoja za zajedništvo, a to je sposobnost predusretanja, ali i određena priprema za suočavanje i rješavanje životnih nedaća.

g) Nikada ne osuđivati osobe, već pomagati da postanu svjesne sebe samih i da se nauče realno procjenjivati. Može se reći da je posjedovanje određene doze „grižnje savjesti” kod osoba dobar znak prepoznavanja i kajanja, ali i poticaj na promjene na koje apelira savjest u odnosu na njihovo cjelokupno angažiranje i ispunjavanje obveza. Isto načelo vrijedi i za voditelje u njihovu radu.

h) Vrijednovati osobu i njezine sposobnosti, poštujući njezine mogućnosti i nedostatke, bez da ju opterećujemo prevelikim i irealnim očekivanjima, koja su kao takva siguran izvor neuspjeha i frustracija.¹⁴

Tako poredane smjernice s pravom postavljaju pitanje kako uspješno razvijati takav odnos prema osobama. Čini se da je osobnost voditelja ili župnika itekako važna u odgajanju te da znanje i poznavanje tehnika nisu dostatni za uspjeh u radu s osobama. Odgojne i voditeljske sposobnosti ne ovise samo o profesionalnoj formaciji, nego i spremnosti da se neprestano mijenja i raste cjelovito i da se prihvati zadaća samoodgoja. Takav rad na sebi iziskuje promišljanje stvarnosti i vladanje nad samim sobom, kako nad svojom nutrinom, tako i nad vanjštinom, što bi trebalo rezultirati jasnoćom i uvjerenošću u odgajanju i vođenju. Ono što zasigurno znamo, to je da je Isus poučavao inteligencijom, ljubavlju i srcem. Svi mi posjedujemo inteligenciju i srce, samo je pitanje koji dio nas prevladava i s kojim ciljem u našem djelovanju. Je li to razum, koji nam daje sigurnost pravila i naše istine, bez želje da se istinski angažiramo da drugi kraj nas raste i razvija se, ili pak srce opravdava izostanak pravog zalaganja u razvijanju intelektualnih spoznaja? Može li se

odgajati bez ljubavi za odgajanje, može li se voditi misijsku zajednicu bez misijskog žara i spremnosti na cjeloživotno učenje?

5. Prihvatanje neuspjeha kao nezaobilazna dijela misijskog djelovanja

Svako ljudsko djelovanje, pa i misijsko, mora biti spremno osjetiti izazov i iskustvo neznanja (Iz 43, 18–19), prolaziti kroz tamu koja potiče iskustvo neznanja (Tuž 3, 2.6) ali i iskusiti napast da idemo drugim putem (Mt 4, 1; Mk 8, 33). Ako imalo ozbiljnije pogledamo, ni Isusovo djelovanje u kontekstu poziva na obraćenje nije imalo stopostotan uspjeh. Naša navezanost na uspješnost župnih misijskih aktivnosti, ma kako dobre i vrijedne bile, nužno mora uključiti svjesno prihvatanje slobode drugoga, a onda i neuspjeha. Upravo zbog te slobode, koja je ponekad ocrtana svjesnim ili nesvjesnim neprihvatanjem, ne bi smjele biti uvjetovane naše aktivnosti u svojem intenzitetu i učestalosti. Želimo li slijediti Isusa, onda moramo uvijek i nanovo slijediti njegov primjer, jer je više nego očigledno da je Isus predvidio Judinu izdaju (Mt 26, 21), Petrovo zatajenje (Mk 14, 30), ali i bijeg ostalih učenika (Mt 26, 31). Ali ništa od toga nije umanjilo njegovu snagu i ljubav u djelovanju. Isus je bio svjestan neuspjeha svojih napora unaprijed, ali ga to nije spriječilo da vjeruje u preokret života tih učenika. Želimo li pobliže razumjeti Isusov odnos i način djelovanja, itekako nam je potrebno proučiti parabolu o kukolju i žitu (Mt 13, 24–30), koja jasno pokazuje da u polju sije i neprijatelj. To Isusa nikako nije obeshrabrivalo ili sprječavalo da i dalje neumorno sije, jer je znao da je za aktivan angažman i suradnički odnos potreban i odgovor drugoga. Uostalom, nije li prisposoba o sijaču (Mt 13, 1–9) najava poteškoća za sjeme da se suprotstavi, pa čak i spriječi sazrijevanje posijanoga s ljubavlju u zemlju? Zašto bismo onda mi očekivali da će naše misijsko djelovanje biti sa stopostotnim učinkom, ili prihvaćeno i shvaćeno? Zapravo, trebamo biti sposobni normalno računati s razočara-

¹⁴ Usp. PEZZUTO, *Gesù insegna a educare e a educarsi*, str. 56

njima i neuspjesima, ali i neočekivanim uspjesima. No potrebno je naglasiti dvije važne premise:

a) Ne smijemo dozvoliti da su neuspjesi uzrokovani našim nemarom, nepažnjom i nesmotrenošću u pripremi ili samom djelovanju.

b) Trebamo prihvatiti koncept neuspjeha kao djelomičan, unutar vizije cjelokupnog procesa. Svaka osoba je jedinstvena i neponovljiva i kao takva ima mogućnost povratka i odlaska.

Ostaje nam pitanje kako se u misijskom djelovanju suočiti s neuspjehom i ostvariti mogućnost povratka? Isus nam i za to daje jasan i precizan odgovor u prispodobama. U prispodobi o dobrom ocu (Lk 15, 11–32) ne treba sumnjati da je otac usadio puno ljubavi i srca u odgoju svojih sinova, ali isto tako i količinu boli i tuge zbog takva razvoja situacije s mlađim sinom. Otac se nije obeshrabrio u čekanju sina, jer nikada nije sinov čin smatrao definitivnim i nepopravljivim, ma kako bio težak i bolan proces puštanja i neizvjesnost čekanja. Dok je prispodoba o izgubljenoj drahmi (Lk 15, 8–10) primjer sposobnosti pretresanja, čišćenja i preuređenja da se pronađe izgubljeno. Također nas svaki neuspjeh protresa i stavlja u pitanje naše načine i programe, ali i savjetuje i obnavlja našu predanost kao voditelja da tražimo izgubljeno i nanovo otvoreno i bez zadržke prihvatimo nove okolnosti.

Mogli bismo misijsko djelovanje usporediti s viđenjem vjere kardinala Martinića, koji kaže: "Vjera je kao penjanje uza zid, teško uspinjanje na planinu. Postoje trenutci vrtoglavice, osjećaja da ćete pasti, ili straha da ste izgubili trag. Možete se iznenada naći u oblaku magle ili iznenadne oluje; postoje dani teških tama, kad više ne znamo koji je naš cilj prema kojem je dobro ići. Iznenada, međutim, sve nestane, baš kao magla u planinama. Važno je ostati čvrsto uz stijenu, držati se traga puta koji se još uvijek mogao vidjeti, usprkos i unatoč teškoćama. Jer je narav vjere vjerovati drugomu."¹⁵

¹⁵ C. M. MARTINI, *Cambiare il cuore*, Milano, 1993., str. 15.

PRIČA IZ MISIJA

Naša misionarka s. Antonela Medić zajedno sa svojim sestrama vodi dva dječja vrtića u Ekvadoru, u Južnoj Americi. U toj zemlji mnoga napuštena djeca i djeca bez roditelja pronalaze utočište u domovima i sirotištima naših misionara. Jedna od njih je i Monica, čiju nam životnu sudbinu prenosi s. Antonela.

Monica je rođena u jednom malom mjestu kod Quindea. Osim imena nijedan drugi podatak o njezinu rođenju ne postoji, ne zna se točan datum ni godina rođenja, kao ni tko joj je otac. Sve je pomalo doznala iz priča odraslih... Majku nije uspjela upoznati jer je nakon poroda umrla. Za oca je čula da je vjerojatno bio policajac, koji je kratko živio s njezinom majkom. Kad joj je nakon mnogo godina izdan rodni list, uzela je ime Monica. Živjela je u kućama svojih teta i ujaka, naravno bez zaštite i pomoći odraslih, uvijek izrugivana, iskorištavana i tlačena. Kad je navršila sedam godina, primile su je časne sestre u svoje sirotište. Nakon zatvaranja sirotišta otišla je u glavni grad Quito, tražeći svoju budućnost. Kao i druga djeca, čistila je cipele na ulicama Quita. Uvijek se oblačila kao dječak, da bi se zaštitila od "odraslih", kako

ju ne bi tukli i silovali. Redovnici salezijanci su toj djeci tjedno davali odjeću i omogućavali im tuširanje. Budući da se Monica nikad nije htjela skidati pred ostalim dječacima, znalo se dogoditi više puta da ostane bez čiste odjeće. Godine su prolazile, Monica je odrastala u parkovima, spavajući po klupama, pokrivajući se novinama. Kad je navršila petnaest godina, jedna gospođa ju je slučajno srela na kolodvoru i pozvala da dođe živjeti u njezinu obitelj. Ta žena ju je poznavala još iz vremena kada je Monica živjela u sirotištu. Tako je Monica napokon našla dom u kojem može malo odahnuti od borbe za život. Počela je marljivo učiti te je završila osnovnu i srednju školu. Dijelevći obiteljsko zajedništvo s Berthom, Carmen i drugom djecom iz obitelji, osjetila je što znači biti prihvaćen i poštovan od ljudi.

Vrijeme je prolazilo i Monica je upoznala Juana. Odlučili su živjeti zajedno i osnovati obitelj. Monica je sanjala o predivnom obiteljskom zajedništvu. Dobili su kći Gabrielu i sina Jorgea. Njihova sreća nije dugo trajala. Juan je otišao u Španjolsku, kako bi omogućio bolju budućnost supruzi i djeci, ali im se više nije javio, niti se ikada vratio. Sličnu sudbinu

prolazi svaka treća obitelj Južne Amerike. Mnoge obitelji se na taj način raspadaju. Monica se ponovno našla na početku, sama sa dvoje djece, bez igdje ikoga. Znajući što znači živjeti bez roditeljske zaštite, odlučila se svim snagama boriti za sretniju budućnost svoje djece.

Nakon nekoliko godina Monica je upoznala svojega drugog supruga, Jorgea. Život je počeo lijepo i rodilo im se troje djece: Erick, Leydi i Fernando. S vremenom Jorge je pokazao svoj pravi značaj i sklonost alkoholu. Nerijetko je Monica dočekivala jutro premlaćena. Prije pet godina Monica je kao aktivna župljanka upoznala nas misionarke – redovnice Službenice milosrđa. Pozvale smo je da radi u našem vrtiću. Suprug je priječio njen rad i pokušao ju je zadržati u kući, kao što je to uobičajeno u toj sredini. Postupno smo se približile toj obitelji i uz pomoć ustanova za prava djece i žena uspjele smo im pomoći u prevladavanju obiteljskih poteškoća.

Što reći danas za našu tetu Moniku?

Monica je upisala studij predškolskog odgoja. Aktivna je u radu s djecom s ulice i delikventnim skupinama, organizirajući razne susrete i edukativne aktivnosti, da bi djeca ostavila loše navike. Za sve nas, Monica je primjer kako se može preživjeti u svojevrsnom "paklu", kako u sebi probuditi zraku nade te postići jedno pravo ljudsko ostvarenje.

Pomažući misionare te domaće svećenike i redovnike, uključujući se u njihovo djelovanje suosjećanjem, molitvom i doprinosom, omogućujemo da mnoge osobe poput Monice dobiju dom, zaštitu i mogućnost razvijanja svojih sposobnosti te se spase od bijede i gladi. Vrtiće koje vode naše sestre misionarke u Ekvadoru pohada više stotina djece, a u drugim misijskim zemljama Južne Amerike, Afrike, Azije i Oceanije nalaze se tisuće i milijuni takve djece, koja kucaju na vrata naših misionara i na vrata našeg srca.

PONEDJELJAK U 28. TJEDNU KROZ GODINU (13. 10. 2014.)

Ovom se naraštaju znak neće dati doli znak Jonin.

Svagdan

Prvo čitanje: Gal 4, 22-24.26-27.31-5,1

Nismo djeca ropkinje nego slobodne.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola
Galaćanima

Braćo! Pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne. Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom obećanja. To je slika. Doista, te žene dva su Saveza: jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo – to je Hagara. Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka naša. Pisano je, doista:

Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš,
podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove!
Jer osamljena više djece ima negoli udana.
Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.
Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva!

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: 113, 1-5a.6-7

Blagoslovljeno Ime Gospodnje dovijeka!

Hvalite, slugе Gospodnje,
hvalite ime Gospodnje!
Blagoslovljeno ime Gospodnje
sada i dovijeka!

Od istoka sunca do zalaska
hvaljeno bilo ime Gospodnje!
Uzvišen je Gospodin nad sve narode,
slava njegova nebesa nadvisuje.

Tko je kao Gospodin, Bog naš?
Gleda odozgo nebo i zemlju,
podiže iz prašine uboga,
iz gliba vadi siromaha.

Evangelije: Lk 11, 29-32

Ovom se naraštaju znak neće dati doli znak Jonin.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Kad je nagrnulo mnoštvo, počе im Isus govoriti: »Naraštaj ovaj naraštaj je opak. Znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin. Doista, kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će biti i Sin Čovječji ovomu naraštaju.«

»Kraljica će Juga ustati na Sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo ovdje i više od Salomona. Ninivljani će ustati na Sudu s ovim naraštajem i osuditi ga jer se obratiše na propovijed Joninu, a evo ovdje i više od Jone!«

Riječ Gospodnja.

Nisam rođena

Mons. Drago Balvanović - misionar u Peruu

Na ulicama velikih metropola Južne Amerike, a i ostalog svijeta, svakodnevno se susrećemo s odraslima i djecom koja rade na raskrižjima ulica. Jedna peru vozila, druga čuvaju, a ostala prodaju kekse, vodu ili suvenire.

U Općini Jesus Maria, u gradu Limi, upoznao sam prije više godina djevojčicu Kyandru.

Prodaje slatkiše i u isto vrijeme na leđima u platnu manta nosi malog brata. Svojim krupnim crnim očima, licem preplanulim od vjetra, prašine i umora privukla je moju pozornost. Malo-pomalo smo se sprijateljili. Nikada ništa ne govori, samo stoji i čeka, pruža ruku s bombonima i očekuje kupnju.

Upitah je ide li u školu. Odgovori: "U školu ne idem, idem na posao."

U ovdašnjem mentalitetu ljudi iz Anda posao je i prosjačenje, jer ti imaš, a ja nemam, moramo se pomagati.

A moja je majka govorila: "Uči, da ne budeš prosjak." Prosjačenje i rad na ulici često su plemenitiji od rada u uredima. O tomu u više slučajeva ovisi život i ljudi i obitelji.

"Bi li htjela ići u školu?" pitam nadalje moju malu prijateljicu. Odgovara: "Ne mogu u školu i zato

što nisam rođena. Majka me je donijela na svijet, u selu, u našoj kući gdje nema ni bolnice, ni doktora, ni crkve, ni škole."

"Kako to – nisi rođena?" upitah ju znatiželjno. "Nisam rođena jer nemam papir da sam rođena, rodni list. Otac nas je napustio kada je došao na svijet moj mali brat. Otišao je na posao i nije se više vratio. A mi smo s majkom došli u Limu."

Krstio sam Kyandru, a onda je s krsnim listom dobila i svoj rodni list, i tako službeno postala rođena. Upisala se i u školu kod redovnica. Danas je odrasla djevojka, katehistica u provinciji.

Pri ponovnom susretu sva sretna mi reče: "Oče, slobodna sam kao ptica kondor u Andama, gdje sam odrasla. Pomažem drugoj djeci da se i oni osjećaju slobodni, jer su djeca Božja. Uza sve poteškoće u mom djetinjstvu, uvijek sam bila sretna što me dragi Bog sačuvao da ne živim u grijehu, kao mnoga djeca koja žive na ulici i od ulice. Podigao me dragi Bog uz pomoć drugih, kako kaže Sveto pismo, 'iz prašine uboge (grada Lime), iz gliba siromaha', i sada svima govorim kako je Bog velik, jer me pomogao, a i ja moram drugima pomagati." I zapjeva sa mnom i s našim mladima: "Blagoslovljeno Ime Gospodnje do vijeka!" (Ps 113) Želimo Kyandri da bude i ostane istinski znak Isusove prisutnosti u svijetu, živeći s drugima i žrtvujući se za druge.

MOLITVA VJERNIKA

Svi zajedno molimo Gospodina da usliša naše molitve:

1. Za papu Franju: da nastavi davati svjedočanstvo evanđelja primljeno od Isusa, molimo te.
2. Za misijska zvanja: neka Gospodin blagoslovi predanost mladih raspoloženih za naviještanje evanđelja, molimo te.
3. Za sve ljude koji još ne poznaju Isusa: da im Gospodin prosvjetli duh i otvori srce za vjeru i ljubav prema siromasima, molimo te.
4. Za djecu koja žive u misijskim krajevima: da živeći u ovom svijetu po misionarima dobiju vjeru u Isusa živoga te nastave raditi na dobrobit ljudi i svojih bližnjih, molimo te.
5. Za misionare, bolesnike, starce, dobročinitelje misija, koji svoje patnje prikazuju na slavu Božju i pomoć ljudima, molimo te.

Učini, Bože, po zagovoru Nebeske Majke, prve misionarke, da naše molitve i prinesene žrtve ublaže duhovnu i materijalnu bijedu u ovom svijetu, po Isusu Kristu, našem Spasitelju, koji s tobom živi i kraljuje u vijeke vjekova. Amen.

UTORAK U 28. TJEDNU KROZ GODINU (14. 10. 2014.)

Dajte za milostinju ono iznutra i
gle – sve vam je čisto!

Svagdan

Prvo čitanje: Gal 5, 1-6

Ništa ne vrijedi obrezanje nego vjera
ljubavlju djelotvorna.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola
Galaćanima

Braćo! Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva! Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti. I ponovno jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon. Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali. Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju. Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje nego – vjera ljubavlju djelotvorna.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: 119, 41.43-45. 47-48

Nek milost tvoja, Gospodine,
dođe na mene.

Nek milost tvoja, Gospodine, dođe na mene
i spasenje tvoje po tvom obećanju.

Od mojih usta ne oduzmi riječ istine,
jer se uzdam u sudove tvoje.

Tvoj ću Zakon čuvati
uvijek i dovijeka.
Hodit ću putem prostranim,
jer naredbe tvoje istražujem.

U zapovijedima tvojim moja je naslada,
jer ih ljubim.

Prema zapovijedima tvojim ja podižem ruke,
i o tvojim odredbama razmišljam.

Evangelije: Lk 11, 37-41

Dajte milostinju ono iznutra i gle – sve
je vam čisto!

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Dok je Isus govorio, pozva ga neki farizej k sebi na objed. On uđe i priđe k stolu. Vidjevši to, farizej se začudi što se Isus prije objeda ne oprao. A Gospodin mu reče: »Da, vi farizeji čistite vanjštinu čaše i zdjele, a nutrina vam je puna grabeža i pakosti. Bezumnici! Nije li onaj koji načini vanjštinu načinio i nutrinu. Nego, dajte za milostinju ono iznutra i gle – sve vam je čisto.«

Riječ Gospodnja.

Djevojčica na prodaju

Don Dražen Klapež
- misionar u Tanzaniji

Poštovani i dragi vjernici, hvaljen Isus i Marija – tumsifu Yesu Kristu! U pripremi smo za Misijsku nedjelju, koja je srce Isusove poruke svima nama: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju." (Mk 16, 15)

Iskreno zahvaljujem dragomu Bogu što mi je dao milost i dar svećeničkog i misionarskog poziva. Zapravo, svi smo, kao kršćani, pozvani biti misionari, tamo gdje živimo, u svojim obiteljima, na radnom mjestu, na odmoru...

Kao misionar već 32 godine djelujem u Tanzaniji, gdje živi i djeluje još pet hrvatskih misionara i jedna misionarka. Ljudi od nas puno očekuju. Među oko 124 plemena, koja žive izmiješana po cijeloj Tanzaniji, a imaju svoju kulturu i običaje, nije lako usaditi u srca Kristovo evanđelje, osobito Božju ljubav, koju smo pozvani živjeti i s drugima dijeliti. U oceanu poslanja Crkve i moru potreba naroda s kojim živimo, doprinos misionara i prijatelja misija zasigurno je barem mali doprinos u hodu nabolje. Da je tako, svjedoče dva sljedeća primjera.

Djevojčica na prodaju. Lindi Kilemanjaro Shamba je mlada Masajka. Jedno jutro, prije sedam godina, došla je u misiju sva uzbuđena i zaplakana. Njezina ju rodbina, reče, želi prodati za 12 krava jednomu starom Masaju, koji već ima pet žena i puno djece, a nekoliko od njih odrasli su kao i ona. Završila je srednju školu s dobrim uspjehom. Želi nastaviti školovanje i ići na studij. Otac joj je umro, a majka nema glasa u plemenu, jer je žena.

Nastojao sam ju smiriti i utješiti. Obećao sam doći u selo i razgovarati s njezinom rodbinom. Sutradan navečer, pri zalasku sunca, kada su svi Masaji na okupu, stigoh zajedno s katehetom Masajem Pololetijem u njihovo selo. Primili su nas namrštenih lica. Razgovor je trajao dugo u noć. Nastojao sam ih uvjeriti da će imati više koristi od djevojčice

ako joj dozvole nastaviti školu i da će im jednoga dana ona privrijediti puno više krava.

Popustili su i dali joj dopuštenje da ide dalje na školovanje. Lindi je završila višu školu i sada je na zadnjoj godini pravnog fakulteta. U ovih nekoliko godina pomogla je većemu broju mlađih i starijih žena svojeg plemena obraniti dostojanstvo žene. Sjemeništarci. Paolo Lepachu, Richard Ilmasilia, Yohana Kopilato, Yohana Ilwarikishu mladi su Masaji, četvorica od sedam sjemeništaraca rodnom iz Župe Dakawa. Žele biti svećenici. Kada sjemeništarci dođu na ljetne praznike, borave u Filijali Soikoine, pomalo uče i pomažu čuvati krave. Svaku od njih poznaju, jer su neke krave i njihove, koje su dali za školarinu.

Jednoga su dana otkrili da nedostaje više krava, ukradene su. Brzo su doznali gdje su krave sakrivena i tko ih je ukrao. Javili su to u misiju. Organizirali smo sastanak s poglavicom, mladim pomoćnikom šefa Masaja i uglednim starijim Masajima iz sela. Pozvali su i mene, kao župnika.

Sastanak je trajao nekoliko sati. Htjeli su da sjemeništarcima ne prisustvuju sastanku, ali ja nisam dozvolio. Mladi poglavica ima velik utjecaj na njih i što odluči svi moraju prihvatiti, bilo pravedno ili ne. Stariji Masaji su već popustili na njegov nagovor da se krave ne vrate i da se kateheta pomiluje. Da ste samo vidjeli lica mladih sjemeništara kako su ustali i branili pravdu. Studij i kršćanski odgoj u misiji i sjemeništu, stečeni osjećaj za pravdu, istinu i ljubav, dao im je snagu i hrabrost koju sigurno ne bi imali da se nisu susreli s evanđeljem. Masaji se, inače, boje poglavice (laigwenania) kao đavla, a poštuju ga kao boga. Ponosni smo na naše sjemeništare, zajedno s njihovim roditeljima.

Takvi nas primjeri hrabre i snaže da Božju ljubav svjedočimo ondje gdje jesmo, da sa zadovoljstvom i dalje širimo i svjedočimo radosnu vijest spasenja svima onima koji to žele. Mladi Masaji se bore za slobodu za koju nas Krist oslobodi (usp. Gal 5,1) i ne daju se u jaram ropstva krivih zakona i običaja svojeg plemena. Molimo za njih da ustraju na putu prema svećeništvu!

Od srca zahvaljujemo svima vama koji nas pratite svojim molitvama, žrtvama i odricanjem za ove ljude koji su potrebni naše pomoći, kojima nas Crkva šalje. Neka vas sve dragi Bog blagoslovi i stotruko vam za sve uzvrat.

MOLITVA VJERNIKA

Dragi vjernici, prije nego je napustio svijet, Isus Krist je ostavio oporuku svojim učenicima da šire radosnu vijest po svem svijetu. U zajedništvu s cijelom Crkvom, molimo:

Isuse, čuj nas!

1. Isuse, prosvijetli sve kršćane da osjete odgovornost širenja radosne vijesti, molimo te.
2. Svojim Svetim Duhom snaži misionare i sve vjerovjesnike da, osobito u teškim trenucima, ne posustanu u svjedočiti i propovijedati evanđelje, molimo te.
3. Podari svim ljudima mogućnost slušanja svoje riječi, molimo te.
4. Pomozi svim kršćanima da svojim dobrim djelima, molitvom i žrtvom, aktivno sudjeluju u širenju radosne vijesti, molimo te.
5. Primi sve pokojne u svoje kraljevstvo, osobito misionare i misionarke, dobročinitelje i prijatelje misija, molimo te.

Dobri Oče, primi u svoje kraljevstvo sve ljude svijeta, to te molimo po Kristu, našem Gospodinu. Amen.

SRIJEDA U 28. TJEDNU KROZ GODINU (15. 10. 2014.)

Jao vama, farizeji; jao vama, zakonoznanci!

**Spomendan - sv. Terezija Avilska,
djeвица i crkvena naučiteljica**

Prvo čitanje: Gal 5, 18-25

**Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa
strastima.**

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola
Galaćanima

Braćo! Ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom. A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, zavisti, pijančevanja, pijanke i tomu slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti. Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.

Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama. Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo!

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: 1, 1-4.6

**Tko ide za tobom, Gospodine,
imat će svjetlo života.**

Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih,
ne staje na putu grešničkom
i ne sjeda u zbor podrugljivaca,

već uživa u Zakonu Gospodnjem,
o Zakonu njegovu misli dan i noć.
On je ko stablo zasađeno
pokraj vódâ tekućica
što u svoje vrijeme plod donosi;
lišće mu nikad ne vene,
sve što radi dobrim urodi.

Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi!
Oni su ko pljeva što je vjetar raznosi.
Jer Gospodin zna put pravednih,
a propast će put opakih.

Evangelje: Lk 11, 42-46

**Jao vama farizeji;
jao i vama, zakonoznanci!**

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Reče Gospodin: »Jao vama, farizeji! Namirujete desetinu od metvice i rutvice i svake vrste povrća, a ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je trebalo činiti, a ono ne zane-mariti. «

»Jao vama, farizeji! Volite prvo sjedalo u sinagogama i pozdrave na trgovima. Jao vama! Vi ste kao nezamjetljivi grobovi po kojima ljudi ne znajući hode.«

Nato će neki zakonoznanac: »Učitelju, tako govo-reći i nas vrijeđaš.« A on reče: »Jao i vama, zakonoznanci! Tovarite na ljude terete nepodnosive, a sami ni da ih se jednim prstom dotaknete.«

Riječ Gospodnja.

Iz vjere i molitve proizlaze dobra djela

Don Boris Dabo - misionar u Zambiji

U misijskoj postaji Nawinda ima jedan čovjek koji je bogat. Njegovo je polje na mjestu gdje je zemlja plodna, kraj rijeke Lwampunguteima. Vlage ima tijekom cijele godine, a opet zemlja ne poplavi u vrijeme kišne sezone. On je prošle godine, koja je bila godina gladi za većinu stanovništva, obilno napunio svoja spremišta za kukuruz te je mogao još i prodavati. Osim kukuruza imao je još rižu, proso, slatki krumpir, kikiriki..., tako da kod njega nije bilo gladi, a u dvorištu nije nedostajalo kokošiju i koza. Imao je on još dosta goveda u staji, tako da se našlo i kiselog mlijeka kad god je obitelj trebala prismok koji se jede uz dnevnu puru.

Bez obzira što je imao tri žene, bio je pobožan čovjek i svaki dan je molio da bi ljudi u selu imali dovoljno hrane. Njegov mali sin, koji je išao na vjeronauk, slušao je tu očevu molitvu pa se čudio kako to da otac ne podijeli nešto od svojih zaliha hrane s onima koji ga gotovo svakodnevno dolaze moliti da im što dadne kako bi prehranili svoju obitelj. Jednog dana kaže ocu da mu ima nešto reći. "Reci sine", kaže mu otac. A mali će: "Tata, kad ja budem velik, onda ću imati veliko polje, još veće od tvoga." "A što ćeš onda s kukuruzom?" upita ga otac. "Onda ću uslišati tvoje molitve!" odgovorio je dječak.

Nije čudo što nas je Isus pozvao da budemo kao mala djeca! Kako je mali Mutinta naučio da samo molitva nije dostatna, nego da treba biti popraćena djelima milosrđa? Vjerojatno je vidio da u crkvi postoji skupina ljudi i žena koji se brinu za siromahe, a ona se zove Udruga svetog Vinka Paulskog. Vidio je da oni ne samo redovito mole, nego da nakon molitve posjećuju siromahe i bolesne te da im povremeno donose drva, da im sagrađe ili poprave kolibu, da father negdje daleko u svojoj

zemlji nađe dobrih ljudi koji pošalju novca da se siromasima kupi odjeća, da im se kupi kukuruzno brašno u vrijeme gladi. Ponekad je i on sam s fatherom i drugim ministrantima znao sjesti u prtljažnik džipa te otići u koje udaljeno selo, da bi tamo posjetio siromaha i donio mu malo graha, ulja, soli, šećera i štogod odjeće. U tom ambijentu je mali Mutinta rastao i to mu je postalo normalno da iz vjere i molitve proizlaze dobra djela. Zato nije mogao shvatiti da njegov otac ima običaj samo moliti, a u isto vrijeme nije pokazao dobro djelo pomaganja siromasima.

Jednog dana je Mutinta s ostalim dječacima došao u misiju na redoviti sastanak ministranata, koji se održava subotom. Glavni dio tog susreta je čitanje evanđelja od nedjelje koja slijedi. Svaki ministrant može reći ono što mu je posebno ušlo u srce od pročitano. Tako se oni pripravlja za sutrašnju nedjeljnu misu. Nakon molitve i kratka razgovora, umjesto da idu počistiti svoj dio crkvenog okoliša, father je rekao da trebaju posjetiti jednog siromaha. To dečki vole, jer im je pravi užitek uspeti se na

fatherov auto te nekamo otići, to svi jedva čeka-ju. Tog su dana razveselili staroga Ndonjija u selu koje je bilo samo pola sata vožnje od misijske po-staje. Father je rekao da su dobri ljudi iz njegove zemlje poslali nešto novca kojim je kupljena vreća kukuruznog brašna, još neke živežne namirnice te košulja, hlače, papuče... Time smo ga iznenadili, jer nas nije očekivao. Srećom, taj put smo ga našli kako sjedi pokraj svoje kolibe na brježuljku iznad rijeke. Bojali smo se da je možda opet otišao u šumu u potragu za divljim plodovima, koji se zovu mungongoda, da se prehrani, jer druge hrane u to doba godine nije bilo. Sjeli smo s njim u hladovinu. Malo smo čavrljali, molili i predali mu svoje darove, a on je bio veoma sretan što smo ga posjetili i donijeli mu darove. Ranije su dobri ljudi sagradili kolibu za staroga Ndonjija.

Mali Mutinta zna da molitva i dobra djela idu za-jedno, tako je on to naučio u crkvi. Ne će mu onda predstavljati veliki problem shvatiti ono što da-našnje evanđelje govori o tome kako je Isus bio vrlo kritičan prema onima koji se nazivaju farizeji-ma. Oni su, činilo mu se, puno molili i izvršavali sve propise, ali nisu imali srca za siromahe i to nije bilo dobro. On je odlučio da on ne će biti takav. Plan o veliku polju još je jači, a pokušat će opet razgo-varati sa svojim tatom o tomu. To je on naučio od fathera i onih ljudi u misiji koji ne samo mole, nego i pomažu siromasima. Naći će on još i nekoliko pri-jatelja, da budu zajedno u tomu poslu.

MOLITVA VJERNIKA

Pomolimo se Gospodinu, koji je potreban naše pomoći kako bi mogao duhovno i tjelesno nahraniti svoju gladnu djecu.

1. Gospodine, molimo te za voditelje tvoje Crkve, da uvijek budu osjetljivi na potrebe siromašnih, bolesnih i odbačenih, molimo te.
2. Za misionare i misionarke koje si pozvao i poslao po cijelom svijetu: daj im svoga Duha, kako bi mogli biti radosni navjestitelji tvoje radosne vijesti, molimo te.
3. Za naše župne i redovničke zajednice u Crkvi među Hrvatima: daj da ne bude župe ni zajednice u kojima se ne gaji misijski duh i otvorenost prema širenju evanđelja među onima koji te još nisu dovoljno upoznali, molimo te.
4. U Crkvi među Hrvatima probudi nova misijska zvanja, kako bi novi misionari i misionarke mogli nastaviti s tvojim djelom po cijelom svijetu, molimo te.
5. Za pokojne misionare i misionarke, koji su za života bili tebi vjerni i odani u službi braći ljudima, za pokojne dobročinitelje i prijatelje misija, nagradi ih vječnom radošću, molimo te.

Primi, molimo Gospodine, ove naše molitve te nas obrati kako bismo bili više na tvoju sliku i voljeli sve ljude, osobito one koji su najpotrebniji tvoje ljubavi.

To te molimo po Kristu, Gospodinu našem.
Amen.

ČETVRTAK U 28. TJEDNU KROZ GODINU (16. 10. 2014.)

Tražit će se krv proroka od krvi Abelove do krvi Zaharijine.

Svagdan

Prvo čitanje: Ef 1, 1-10

Početak Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima

Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa: svetima koji su u Efezu i vjernima u Isusu Kristu. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima, u Kristu. Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za sebe, po Isusu Kristu, prema dobrohotnosti svoje volje, na hvalu Slave svoje milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome u kome, njegovom krvlju, imamo otkupljenje, otpuštanje prijestupa po bogatstvu njegove milosti. Nju preobilno u nas uli zajedno sa svom mudročću i razumijevanjem. obznani nam otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što ga prije u njemu zasnova da se provede punina vremena: uglaviti u Kristu sve — na nebesima i na zemlji.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: 98,1-6

Gospodin obznani spasenje svoje.

Pjevaj te Gospodinu pjesmu novu, jer učini djela čudesna.

Pobjedu mu pribavi desnica njegova i sveta mišica njegova.

Gospodin obznani spasenje svoje, pred poganima pravednost objavi. Spomenu se dobrote i vjernosti prema domu Izraelovu.

Svi krajevi svijeta vidješe spasenje Boga našega. Sva zemljo, poklikni Gospodinu, raduj se, kliči i pjevaj!

Zapjevajte Gospodinu uz citru, uz citru i zvuke glazbala, uz trublje i zvuke rogova: kličite Gospodinu kralju!

Evandjelje: Lk 11, 47-54

Čitanje svetog Evandjelja po Luki

U ono vrijeme: Reče Gospodin: »Jao vama! Podižete spomenike prorocima, a vaši ih oci ubiše. Zato ste svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše, a vi spomenike podižete! Zbog toga i kaza Mudrost Božja: 'Poslat ću k njima proroke i apostole. Neke će poubijati i prognati — da se od ovog naraštaja zatraži krv svih proroka prolivena od postanka svijeta, od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je pogubljen između žrtvenika i svetišta.' Da, kažem vam, tražit će se od ovoga naraštaja!« »Jao vama, zakonoznanci! Uzeste ključ znanja: sami ne udoste, a spriječiste one koji htjedoše ući.«

Kad Isus izađe odande, stadoše pismoznanci i farizeji žestoko na nj navaljivati i postavljati mu mnoga pitanja vrebajući na nj, ne bi li štogod ulovili iz njegovih usta.

Riječ Gospodnja.

Bog želi da budemo dobri i sveti

Fra Ivica Perić
- misionar u Ruandi

Jednom davno, stari lav, koji više nije mogao loviti, pozvao je ostale životinje i rekao im da će umrijeti od gladi i zamolio ih da love u njegovu korist. Sve su se životinje složile, osim jaguara, koji nije prihvatio lavovu zamolbu, jer bi on u tom slučaju imao hrane napretek bez imalo truda. Unatoč tomu što su ga hranili, stari je lav bio sve slabiji. Na kraju je uginuo.

Isti jaguar koji nije htio pomoći lavu prošao je pokraj mjesta gdje je živio stari lav i vidio ga kako leži mrtav. Reče u sebi: "Ako obučem kožu starog lava, ostale životinje ne će me prepoznati, mislit će da je to stari lav i imat ću hrane napretek bez imalo muke." Odlučio je skinuti kožu sa lava i navući ju na sebe. Ostale životinje su doista nastavile i dalje donositi ulovljeni plijen, ne znajući da se u koži starog lava krije jaguar. Nakon nekoliko dana skupina jaguara je prolazila pokraj svojeg srodnika obučena u lavlju kožu. Brzo su shvatili da se ne radi o lavu nego o jaguaru u lavljoj koži. Nasrnuli su na njega i ubili ga zbog lijenosti, pretvaranja i neznanja.

Koliko se ljudi danas ponaša kao taj jaguar. Pretvaraju se i pokušavaju biti ono što nisu. To je ono što je Isus rekao farizejima i učiteljima zakona u današnjem evanđelju. U svojoj poslanici sv. Pavao podsjeća Efežane da budu u savezu s Isusom i da vjeruju u njega. Tada će ih Bog obasuti svojim blagoslovom. Božja je zamisao od početka da sve bude savršeno i sveto. Bog želi da svi budemo sveti (Ef 1, 3 – 10).

Pavlova je sreća bila to što je vidio da Efežani rastu u vjeri nakon što su čuli riječ Božju. Stoga ih je pozvao da uvijek budu zahvalni Bogu.

U evanđelju susrećemo one koji pokušavaju biti ono što nisu, pretvarajući se da znaju iako ne znaju, prikazuju se boljima i svetijima nego što jesu. Oni koji bi trebali voditi druge prema svetosti: zakonoznanci, pismoznanci i farizeji idu u pogrešnu smjeru. Obmanjuju druge umjesto da im pokazuju pravi put spasenja. Zato je Isus nezadovoljan načinom njihova života, vrlo ih oštro kritizira i opominje: "Jao vama!" Ono što čine nema temelja, jer nije iz srca. Pozvani su na promjenu, da žive i primjenjuju Božje pravo, koje je vječno, kao što kaže Psalam 93, tako da mogu živjeti svetost kako to Bog želi. Samo živeći na način kako to Bog želi, hoćeći putem kojim Bog želi, bit će na pravom putu i ujedno drugima pokazivati put i način novoga života.

Današnji svijet ne treba farizeje i zakonoznance, iako ih je u svijetu vrlo mnogo. Svijet treba svjedoke. Danas je potreban novi tip proroka, onih koji su posvećeni svojoj službi te su svojim svjedočanstvom života i dobrotom spremni biti primjer svima.

Koji smo tip proroka? Možda onaj koji odgovara jaguaru iz priče. Ili ne? Istinski Božji proroci nasljeđuju Isusa, idu njegovim stopama, koriste njegove metode istine, pravde, ljubavi i mira.

MOLITVA VJERNIKA

Bogu, svojemu Nebeskomu Ocu, uputimo zahvale i molitve govoreći zajedno:

Usliši nas Bože!

1. Bože, zahvaljujemo ti što si na svijet poslao jedinorođenoga Sina svoga Isusa. Svoju Crkvu učini neumornom i vjernom navjestiteljicom njegove svete riječi, molimo te.
2. Bože, tvoj nas je Sin učinio svojim prijateljima i svjetlom svijeta. Ne dopusti da nestane ulja vjere, nade i ljubavi u svjetilkama našega kršćanskoga života, molimo te.
3. Bože, ti si otac i stvoritelj svih ljudi i naroda. Udijeli dar praštanja i pomirenja svim ljudima, osobito onima koji su u neslozi, mržnji i ratu, molimo te.
4. Bože, tvoj Sveti Duh lebdi nad našim zajednicama i obiteljima. Prati naše djelovanje kako bi sklad, mir i razumijevanje bili i ostali trajna vrijednost našega života, molimo te.
5. Bože, brojni su zagovornici mira i navjestitelji evanđelja stigli na vječnu gozbu. Primi ih u svoj nebeski mir i nagradi njihovu nesebičnost i vjernost, molimo te.

Bože, zahvaljujemo ti što te možemo zvati svojim Ocem. Učini nas dostojnima svoga nebeskog kraljevstva, po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

PETAK U 28. TJEDNU KROZ GODINU (17. 10. 2014.)

I vlasi su vam na glavi sve izbrojene.

Spomendan - sv. Ignacije Antiohijski, biskup i mučenik

Prvo čitanje: Ef 1, 11-14

Već smo se prije nadali u Kristu. Vi ste opečaćeni Duhom Svetim.

Čitanje Poslanice svetoga Pavla apostola Efežanima

Braćo!

U Kristu, u kome i nama – predodređenima po naumu Onoga

koji sve izvodi po odluci svoje volje – u dio pade

da budemo na hvalu Slave njegove – mi koji smo se već prije nadali u Kristu.

U njemu ste i vi,

pošto ste čuli Riječ istine

– evanđelje spasenja svoga –

u njemu ste,

prigrlivši vjeru, opečaćeni Duhom obećanim, Svetim,

koji je zalog naše baštine:

otkupljenja, posvojenja –

na hvalu Slave njegove.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: 33, 1-2.4-5.12-13

Blago narodu koji Gospodin odabra sebi za baštinu.

Pravednici, Gospodinu kličite!

Hvaliti ga pristoji se čestitima.

Slavite Gospodina na harfi,
na liri od deset žica veličajte njega!

Jer prava je riječ Gospodnja,
i vjernost su sva djela njegova.

On ljubi pravdu i pravo:

puna je zemlja dobrote Gospodnje.

Blago narodu, kojemu je Gospodin Bog,
narodu koji on odabra sebi za baštinu!

Gospodin motri s nebesa

i gleda sve sinove čovječje.

Evanđelje: Lk 12, 1-7

I vlasi su vam na glavi sve izbrojene.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Kad se skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te su jedni druge gazili, počeo Isus govoriti najprije svojim učenicima:

»Čuvajte se kvasca farizejskoga, to jest licemjerja.

Ništa nije skriveno

što se neće otkriti

ni tajno što se neće saznati.

Naprotiv, sve što u tami rekoste,

na svjetlu će se čuti;

i što ste po skrovištima u uho šaptali,

propovijedat će se po krovovima.«

»A kažem vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a nakon toga nemaju više što učiniti. Pokazat ću vam koga vam se bojati: onoga se bojte koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao. Da, velim vam, njega se bojte! Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni jednoga od njih Bog ne zaboravlja. A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se! Vredniji ste nego mnogo vrabaca!«

Riječ Gospodnja.

Radost evangeliziranja

Fra Filip Sučić
- misionar u DR Kongu

Netko je pametno rekao: "Na svijetu ima samo jedan uspjeh, a to je ako se nakon ovoga zemaljskog života uspije vječno živjeti s Isusom. I na svijetu ima samo jedan neuspjeh, a to je nakon ovoga zemaljskog života biti vječno osuđen u paklu."

Slušajući te riječi i tu tvrdnju, mislim da bi svaki kršćanin, komu je Bog darovao zdrav razum, trebao reći: "Tako je!" Na kraju je to jedini i pravi zaključak zdrave ljudske pameti, jer je i sam Spasitelj Isus jednoga dana rekao: "Ja sam Put, Istina i Život." To onda znači: Nema više puteva. Jedan je samo Put. Nema više istina. Jedna je samo Istina. Nema više vječnih života. Jedan je samo Vječni Život. A malo prije čusmo i riječi sv. Pavla Efežanima kad im je pisao da su čuli riječ istine.

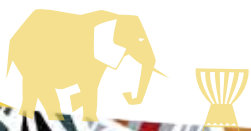
Dragi vjernici, jest, samo je s Isusom vječni život. To nam izrazito potvrđuju i riječi sv. Petra u Dje-lima apostolskim: "Nema pod nebom drugog imena po kojem se ljudi mogu spasiti osim imena Isusova." (4, 12) Samo je jedno ime, a to je ime Isus. Jedino po tom imenu mogu ljudi postići i baštiniti

vječni život. To treba svim ljudima kazati. To treba svim ljudima jasno i glasno navijestiti. Rekoh, svim ljudima. Baš svim ljudima: i bijelima, i crnima, i žutima, i crvenima. Svima. Naša sveta Katolička Crkva toga je vrlo svjesna. Isto tako i naša sveta Katolička Crkva u hrvatskom narodu je toga vrlo svjesna. Imamo svoje misionare na svim kontinentima. Nismo dar evanđelja čuvali sebično samo za sebe, nego ga naviještamo i drugima, kako je to i sam Isus želio kad je rekao: "Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas."

Lijepo je evangelizirati. Radost se rađa kad se vidi kako se evanđelje širi.

Dva tjedna poslije Uskrsa ove godine pošao sam posjetiti jedno selo. Selo se zove Lunge, uz rijeku Lovoi. U tom selu, uz pomoć vjeroučitelja, spremala se jedna skupina za krštenje i prvu svetu pričest. Dječaci i djevojčice od 10 do 14 godina. Bilo ih je dvanaestero. Sa mnom je pošao glavni katehist iz misije. On će biti kao ispitivač svega gradiva što se moralo naučiti. Počevši od stvaranja neba i zemlje i čovjeka, preko Izabranog naroda, do Isusa i sakramenata. O Gospi, o Crkvi, a na poseban način o misi. Pitanje za pitanjem. A djeca odgovor za odgovorom. Na svako pitanje sva djeca dignu ruku u zrak za odgovor. Divno. Dobro su znali i to mi bijaše veoma drago. U sebi mislim: "Ma nisam ovakvo što dosad doživio." Jesam se sjetio da je prije dvije godine bilo nešto slično u Kamini, u župi. Ali ovako ipak nije bilo. Ono, kad se kaže, izvanredno, odlično. To je bilo to. Bogu hvala!

Ali da budem još sigurniji da sve znaju, odlučih im postaviti pitanje: "Koliko ima bogova?" Oni svi ruku u zrak: "Bog je samo jedan." "Točno, velim ja, samo je jedan Bog. Ali recite vi meni sada kako to u Bibliji, u Knjizi postanka, kad je Bog počeo

stvarati čovjeka veli: 'Načinimo čovjeka na svoju sliku...' Kako to? Jer načinimo, to je množina, više njih, više bogova?" Sva djeca dignu ruku u zrak: "Bog je samo jedan, ali su tri božanske osobe: Otac, Sin i Duh Sveti." Kao misionaru, bilo mi je vrlo drago. Vidio sam da djeca stvarno sve dobro znaju. Odlučih kupiti im bombone za nagradu. Tako je i bilo. Znam da im je bilo vrlo drago. Imao sam poslije i pomisao da odem s njima i u druga sela, da se pokaže i drugoj djeci kako se treba učiti vjeronauk. Međutim, nije bilo dovoljno vremena. A misao mi je još uvijek u glavi.

Evo, draga braćo i sestre, ispričah vam nešto od radosnih trenutaka. Ima ih još mnogo. Kongo je velika zemlja. Ima 70 milijuna stanovnika. Katolika je više od polovice. Ima 47 biskupija. Ima već velik broj i domaćih svećenika i časnih sestara redovnica. Možemo biti i zadovoljni. Bogu za sve hvala! Ali ima i druga strana medalje. Ima puno bijede i siromaštva. Neki dan pročitah da u svijetu dnevno od gladi umre 18 000 djece. Većinom u Africi. A da u Africi svakih pet sekundi jedno dijete umre od malarije. Čuli ste sigurno i za strašnu zaraznu bolest ebolu. Najprije se pojavila u Kongu (Zairu). Dragi braćo i sestre, dragi dobročinitelji misija! U ovoj svetoj misi molimo Isusa da nas prožme svojim Svetim Duhom, da najprije svi budemo – svatko na svom mjestu – misionari, zatim da pomažemo misije i da molimo za misije i misionare. Amen.

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, našem Gospodinu, Bogu svemogućemu, koji hoće da se svi ljudi spase, uputimo sada, iz svoje čvrste vjere, svoje žarke molitve, zajedno govoreći:

Gospodine, usliši nas!

1. Za tvoju svetu Crkvu: da bude doista katolička, da naviješta i navijesti Spasitelja svim narodima i jezicima, na svim kontinentima, molimo te.
2. Za papu našega Franju i za sve pastire Crkve: da ih radost evangeliziranja trajno prožima i nadahnjuje da Isusa nose i donose ljudima i u zgodno i nezgodno vrijeme, molimo te.
3. Za sve misionare, posebno za one koji su uz cijenu vlastitoga života izloženi naviještati sveto evanđelje, podaj im veliku ljubav prema Isusu, molimo te.
4. Za sve vjernike katolike, a posebno za nas koji smo došli na ovu svetu misu: da nam misli, žrtvovanje i molitve za misije i misionare budu još veće i žarče, molimo te.
5. Za sve pokojne dobročinitelje misija i za sve pokojne misionare: primi ih sve u vječnu radost s Isusom, Gospom i svima svetima, molimo te.

Gospodine, Bože naš, uputili smo ti svoje molitve iz čvrste vjere, velike nade i žarke ljubavi. Molimo te, primi ih i usliši. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

SUBOTA U 28. TJEDNU KROZ GODINU (18. 10. 2014.)

Žetva je velika, ali radnikâ malo.

Blagdan - sv. Luka, evanđelist

Prvo čitanje: 2Tim 4,10-17b

Luka je jedini sa mnom.

Čitanje Druge poslanice svetoga Pavla apostola Timoteju

Predragi! Dema me, zaljubljen u sadašnji svijet, napustio i otišao u Solun; Krescencije u Galaciju, Tit u Dalmaciju. Luka je jedini sa mnom. Marka uzmi i dovedi sa sobom jer mi je koristan za služenje. Tihika sam poslao u Efez. Kabanicu koju ostavih u Troadi kod Karpa, kada dođeš, donesi. I knjige, osobito pergamene. Aleksandar kovač nanio mi je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim djelima! Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotivio našim riječima.

Za prve moje obrane nitko ne bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im se! Ali Gospodin je stajao uza me, on me krijepio da se po meni potpuno razglasi Poruka te je čuju svi narodi.

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: 145, 10-13b.17-18

Prijatelji tvoji, Gospodine, objavljuju slavu kraljevstva tvoga.

Nek te slave, Gospodine, sva djela tvoja i tvoji sveti nek te blagoslivlju!
Neka kazuju slavu tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj govore!

Nek objave ljudskoj djeci silu tvoju i slavu divnoga kraljevstva tvoga.
Kraljevstvo tvoje kraljevstvo je vječno, tvoja vladavina za sva pokoljenja.

Pravedan si, Gospodine, na svim putovima svojim i svet u svim svojim djelima.

Blizu je Gospodin svima koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno.

Evanđelje: Lk 10, 1-9

Žetva je velika, ali radnikâ malo.

Čitanje svetog Evanđelja po Luki

U ono vrijeme: Odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći. Govorio im je: »Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. Idite! Evo, šaljem vas kao janjce među vukove. Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga putem ne pozdravljajte. U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir kući ovoj!' Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. U toj kući ostanite, jedite i pijte što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz kuće u kuću.«

»Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se ponudi i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam se kraljevstvo Božje!'«

Riječ Gospodnja.

Žetva je velika, a radnika malo

Fra Miro Babić
- misionar u Keniji

Na jednom seminaru koji se održavao na otvorenomu prostoru propovijedali su mnogi svećenici. No čekalo se na glavnog propovjednika – profesora, koji je trebao stići dan kasnije. No propovjednik je stigao dan ranije i pridružio se okupljenim vjernicima. Ispred njega je sjedio stariji gospodin i pozorno slušao propovijed. Kad je propovijed završila, vjernici su pozvani da se približe kako bi primili blagoslov. Stariji je gospodin ostao sjediti. Profesor je potapšao gospodina po ramenu i upitao ga: "Zar ne želiš primiti blagoslov i Isusa Krista? Evo ja ću poći zajedno s tobom, ako želiš." Stariji gospodin ga je pogledao i mirno rekao: "Hvala, ne! Ja ću ipak pričekati glavnog propovjednika – profesora, koji će doći sutra."

I danas mnogi ljudi razmišljaju na isti način kao i ovaj gospodin, da je naviještanje riječi Božje dano samo velikim propovjednicima, biskupima ili svećenicima, profesorima..., posebno izabranima. No današnje Lukino evanđelje govori nam da svi mi možemo biti misionari, tj. biti poslani od Isusa da naviještamo njegovu riječ, bilo kao klerici ili obični laici.

Lukino evanđelje ima dvije priče o poslanju svojih sljedbenika u svijet da šire radosnu vijest.

U 9. poglavlju šalje dvanaest apostola, dok u 10. poglavlju šalje 70 (72) učenika.

Poslanje Dvanaestorice bilo je ograničeno na 12 plemena Izraelovih. Poslanje sedamdesetorice učenika nema ograničenja. Prema židovskoj tradiciji, u svijetu je postojalo 70 nacija, a iz toga možemo zaključiti da je Kristova riječ namijenjena svim narodima, cijelome svijetu.

Danas ćemo ovu priču o poslanju učenika gledati iz jednog drugog kuta, ne iz perspektive onih koji primaju radosnu vijest, već iz perspektive onih koji

donose radosnu vijest, samih misionara. U našoj kršćanskoj tradiciji 12 apostola se poistovjećuje sa zaređenim službenicima u Crkvi, tj. s klerom koji je poslan naviještati radosnu vijest. Ako je to tako, onda onih 70 učenika trebali bi biti shvaćeni kao laici.

Lukino evanđelje nam govori o poslanju svih. Misija se naviještanja dobiva po krštenju. Prema tomu obveza misionarenja ne odnosi se samo na zaređene nego i na sve krštene.

Zašto je potrebno uključivanje laika. Ponajprije radi obveze koju daje krštenje, ali i zbog Isusova poziva: "Žetva je velika, ali radnika malo." (Lk 10, 2) Kao što je bio problem u Isusovo vrijeme naći ljude koji će se staviti u službu naviještanja, tako je i danas. Koju ulogu laici imaju u naviještanju? Aktivno sudjelovanje! Svaki kršćanin je pozvan na sudjelovanje u širenju evanđelja predanom molitvom i istinskim radom. Netko lijepo reče: "Moli tako da sve ovisi o Bogu, a radi tako kao da sve ovisi o tebi."

Isus šalje svoje učenike da uz propovijedanje evanđelja liječe bolesne. Netko može reći da je zdravo tijelo potrebno za spasenje duše. Zasižno jedno bez drugoga ne ide. Evanđelje hrani i dušu i tijelo.

Sedamdeset učenika je krenulo u misiju sa zadaćom koju im je Isus dao. Puno puta su se iznenadili jer su nekom čudesnom snagom uspjeli liječiti ljude, duhovno i tjelesno. A zašto su uspjeli? Jer su to radili u Isusovo ime.

Slične se stvari događaju i nama misionarima, zaređenima ili nezaređenima, pod uvjetom da se sve čini u Isusovo ime. Molimo Gospodara žetve da pošalje što više radnika, jer žetva je velika, a radnika malo.

MOLITVA VJERNIKA

Otvorena srca i duše prinesimo molitve
Stvoritelju i zatražimo njegovu pomoć
govoreći zajedno:

Pomozi nam, Oče!

1. Gospodine, molimo te za misionare, podari im
hrabrost da s još više žara naviještaju i šire rados-
nu vijest po svem svijetu, molimo te.
2. Za sve nas ovdje okupljene, da budemo uzorni
Kristovi učenici, molimo te.
3. Za one kojima je vjera slaba, da budemo pot-
pora jedni drugima kad nam je to najpotrebnije,
molimo te.
4. Za ljude koji međusobno ratuju, da prestanu
ratovati te da žive u miru jedni s drugima,
molimo te.
5. Za bolesne i nemoćne, podari im duševni mir
te zdravlje duše i tijela, molimo te.
6. Za sve pokojne, udijeli im vječni život i
zajedništvo s Blaženom Bogorodicom Marijom i
sa svima svetima, molimo te.

Svemogući vječni Bože, uvijek si spreman priteći
nam u pomoć. Poslušaj i danas naše molitve,
koje ti prinosimo.

Po Kristu, Gospodinu našem. Amen!

29. NEDJELJA KROZ GODINU

(19. 10. 2014.)

SVJETSKI DAN MISIJA - MISIJSKA NEDJELJA

Podajte caru carevo, a Bogu Božje.

NAPOMENA:

Današnja se nedjelja slavi kao »misijska« da bi se u vjernicima pobudila suodgovornost i vjerna zauzetost za djelo evangelizacije. Može se uzeti misni obrazac »Za evangelizaciju naroda«. Dopuštena je samo jedna zavjetna misa, i to neka bude glavna s homilijom o misijama. Ostale su mise od nedjelje. Preporuča se da i kod tih misa bude homilija o misijama. (usp. RM 717). Izostavljaju se spomendani sv. Kalista I., pape i mučenika; sv. Ivan Brebeufa, Izaka Joguesa, mučenika i sv. Pavla od Križa.

Prvo čitanje: Iz 45, 1.4-6

Primih za desnicu Kira da pred njim oborim narode!

Čitanje Knjige proroka Izaije

Ovo govori Gospodin o Kiru, pomazaniku svome: »Primih ga za desnicu da pred njim oborim narode i raspašem bokove kraljevima, da rastvorim pred njim vratnice, da mu nijedna vrata ne budu zatvorena. Radi sluga svog Jakova i Izraela, svog izabranika, po imenu ja te pozvah, imenovah te premda me znao nisi. Ja sam Gospodin i nema drugoga; osim mene Boga nema. Iako me ne poznaš, naoružah te: nek se znade od istoka do zapada da izvan mene sve je ništavilo: Ja sam Gospodin i nema drugoga!«

Riječ Gospodnja.

Otpjevni psalam: 96, 1.3-5.7-10a.10c

Dajte Gospodinu slavu i silu!

Pjevajte Gospodinu pjesmu novu!
Pjevaj Gospodinu, sva zemljo!
Kazujte poganima njegovu slavu,
svim narodima čudesa njegova!

Velik je Gospodin, hvale predostojan,
strašniji od svih bogova!
Ništavni su svi bozi narodâ,
a Gospodin stvori nebesa!

Dajte Gospodinu, narodna plemena,
dajte Gospodinu slavu i silu!
Dajte Gospodinu slavu imena njegova!
Prinesite žrtvu i uđite u dvorove njegove!

Poklonite se Gospodinu u sjaju svetosti njegove!
Strepi pred njim, sva zemljo!
Nek se govori među poganima:
»Gospodin kraljuje, narodima pravedno upravlja.«

Drugo čitanje: 1Sol 1, 1-5b

Spominjemo se vaše vjere, ljubavi i nade.

Čitanje Prve poslanice svetoga Pavla apostola Solunjanima

Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjanâ u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Kristu. Milost vam i mir! Zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama spominjući se vaše djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojane nade u Gospodinu našem Isusu Kristu, pred Bogom i Ocem našim. Svjesni smo, braćo od Boga ljubljena, vašeg izabranja jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini.

Riječ Gospodnja.

Evanđelje: Mt 22, 15-21

Podajte caru carevo, a Bogu Božje.

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Odoše farizeji i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: »Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?«

Znajući njihovu opakost, reče Isus: »Zašto me iskušavate, licemjeri? Pokažite mi porezni novac!« Pružiše mu denar. On ih upita: »Čija je ovo slika i natpis?« Odgovore: »Carev.« Kaže im: »Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje.«

Riječ Gospodnja.

PISMO MISIONARA ZA MISIJSKU NEDJELJU

Mojemu dragom hrvatskom narodu

Don Danko Litrić
- misionar u Ruandi

Pozdrav misionara

Pozdrav iz Afrike svoj braći i sestrama, svim dobročiniteljima i prijateljima misija; vama koji danas, na Misijsku nedjelju, mislite na nas hrvatske misionare širom svijeta; vama koji uzdižete molitve Bogu i Gospodaru svih ljudi za uspjeh svojih misionara; vama, koji od svojeg siromaštva (neka mi oprostite oni bogatiji koji su na ovaj dan u crkvi zajedno sa siromašnjijima), stavljate svoju kunu, marku ili euro u sandučić za misije.

Ove se godine navršava 33 godine kako sam napustio našu lijepu domovinu i pošao "tamo gdje palme cvatu". To su godine koje je naš Spasitelj Isus proveo na ovom našem malom, ali divnom planetu Zemlji.

Molim vas, nemojte me suditi što sam napustio domovinu i otišao u Afriku. Znajte dobro, nisam ju napustio što mi nije bila lijepa i draga, bilo mi je lijepo u njoj kao svećeniku. Ne mogu zaboraviti svoju prvu svećeničku godinu. kad sam bio kapelan na periferiji našega glavnog grada Zagreba, u Rudešu; ni župu Badljevinu, u lijepoj bogatoj Slavoniji, u kojoj sam proveo četiri godine kao župnik; ni Podused, Krapinske Toplice i Prvić, odakle sam kao pučki misionar obilazio mnoge župe širom Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Bačke, Srijema, svugdje gdje živi hrvatski narod i s njime pomiješane nacionalne manjine katolici. Ne mogu zaboraviti tolike ministrante s kojima sam provodio lijepe duhovne dane na otoku Prviću...

Ne! Draga moja braćo i sestre, znajte dobro, misionar ne napušta svoje roditelje, braću, prijatelje i svoj narod zato što ih ne voli. Naprotiv! On ide dalje jer voli Isusa i njegovo kraljevstvo. Isus nas je pozvao da poradi njega ostavimo majku i oca,

braću i sestre, prijatelje, svoj narod i svoju domovinu, da bismo pridobili za njega drugu našu braću i sestre, koji žive u bijedi i neznanju, da bi ga i oni mogli upoznati te s njime i u njemu naći svoju sreću i bogatstvo.

Sretan sam što mogu pozdraviti sve prijatelje misionara širom domovine i izvan nje te tako biti s vama, dragi prijatelji, po ovom pozdravu i razmišljanju na Misijsku nedjelju. Znajte, dok vi molite za nas misionare i prinosite Bogu svoje darove, i mi molimo za vas s mnoštvom naših kršćana, katekumena, novokrštenika i obraćenika. U crkvama koje ste vi sagradili svojim darovima po nama misionarima, ore se pjesme kojima slavimo Boga – stvoritelja i oca svih ljudi!

Lijepo je biti misionar

Kako bih vam mogao opisati sreću misionara? Mnogi misle da nam je teško. A komu nije teško? No što ima ljepše za svećenika nego imati puno ljudi koji ga traže i trebaju. Misionara traže mnogi, zbog raznih životnih poteškoća. Tu su siromasi, žedni i gladni riječi Božje! Ta njima je i došao Isus navijestiti radost kraljevstva Božjega. Tu su gladni i goli, bolesnici, zatvorenici, svi mogući patnici. Nema veće radosti i sreće nego nahraniti gladnoga, odjenuti gologa, posjetiti i utješiti bolesnika ili patnika u zatvoru. To je divno polje rada za Isusova poslanika, propovijedati što je Isus govorio, činiti što je on činio.

Misionaru je velika radost moći sagraditi novu crkvu, kamo hrle kršćani moliti, slušati riječ Božju. Kamo dolaze nekršteni, uče čitati, pisati, moliti... Uza svaku misiju i crkvu rastu škole, dispanzeri, bolnice... To su prava duhovna, kulturna i zdrav-

stvena središta. Mnoštvo se ljudi slijeva tamo, tražeći i dobivajući duhovnu i tjelesnu okrepju.

Ne mogu zaboraviti svoju prvu misiju u Ruandi, na periferiji glavnog grada Kigalija, Župu Kicukiro, gdje sam proveo osam godina. Samo na Uskrs krstili bismo više od pet stotina mladića, djevojaka i odraslih ljudi, koji su se pune četiri godine, kao katetkumeni, spremali za taj dan. Za Božić bismo krstili po tristo male djece od kršćanskih roditelja. U drugoj misiji, Mushi, bilo je oko osamdeset pet tisuća ljudi, od toga oko šezdeset tisuća katolika, svake godine oko dvije tisuće novokrštenika. U jedanaest osnovnih škola i tri srednje tolikim smo siromasima pomogli da završe školu. Danas su oni učitelji, bolničari, liječnici, a poneki svećenici i časne sestre.

Poslije nesretnog rata 1994. bila je radost za nas malobrojne svećenike slušati stravične i iskrene ispovijesti te liječiti izranjena srca. Uz duhovni rad, pomagali smo siromašnim udovicama sagraditi kućicu, nabaviti kozu ili kravu; mnogobrojnoj siročadi da nađu dom i ognjište gdje su mogli živjeti i ići u školu; zatvorenicima da prežive te u molitvi i riječi Božjoj, uz pogled na raspetog Isusa nađu utjehu u strašnim uvjetima.

Posebno sam radostan što sad svake godine u Ruandi ima više od pedeset mladomisnika te još više

časnih sestara redovnica, od kojih sam i ja neke krstio ili pomagao da idu u školu, a oni nastavljaju naše započeto djelo naviještanja radosne vijesti i borbu da sva djeca mogu ići u škole koje smo mi gradili. Redovnice prijateljice siromaha, koje sam uz vašu pomoć pomagao, već ih ima stotinu trideset, sada rade u osamnaest zajednica, u kojima se brinu za neishranjenu djecu, za majke zaražene kugom današnjeg vremena – sidom, za njihovu zaraženu ili bolesnu djecu.

Nemoguće je ukratko nabrojiti sve naše radosti, ali lijepo je sresti tolike koje smo pomogli, koji nas s radošću i zahvalnošću susreću. Za sve smo to zahvalni dragomu Bogu i vama koji nas pratite duhovnom i materijalnom potporom.

Ne ide bez križa

Moram biti iskren. Uza sve ljepote misionarskog rada, bilo je i ima raznih poteškoća. Nije bilo lako ispočetka biti među djecom i mladima i ne moći reći ono što bih htio – trebalo je vremena da se svlada barijera jezika. Još gore mi je bilo biti u lijepoj kući od cigle, dobro obučen, sit – među ljudima koji drhte po noći napola goli u jednim kućercima i k tomu gladni. Pisao sam i prije, ponovno ponavljam: "Braćo moja, kršćani, teško je biti sit među gladnima. Blago vama koji ste daleko." Kad ti dođe majka s djetetom na leđima i drugim pod rukom, oboje bolesno od najgore bolesti gladi. Plač djeteta razdire srce, a ti nemaš ništa da im daš. Tada bih najradije pobjegao, da ne vidim, da ne čujem, ali bilo bi im još gore bez nas... Malarija i sve druge bolesti, koje smo i mi često morali osjetiti, vjerujte mi, posljedice su gladi i neishranjenosti. Kako je bilo bolno gledati mnoštvo djece i odraslih u crkvi: bosi, mršavi, slabo obučeni.

Nekoliko sam puta bio okraden, lopovi su odnijeli sve što su mi dobri ljudi dali, i robu, i lijekove i potrebite stvari za život i apostolat.

Nije bilo lako stajati nemoćan u kući dok zavedeni i prevareni ljudi ubijaju u mojoj crkvi više od tisuću mojih župljana. Potom čuti riječi: "Sad ćemo ubiti

i svećenike, to su njihovi prijatelji!", čekati kad će doći s mačetama da nas sasijeku...

Poslije rata napadi na radiju i novinama, širenje svakojakih laži protiv Crkve i svećenika; zatvaranje i ubijanje bez suda, samo smo čekali na svoj red. A tek provale i krađe! Ne mogu zaboraviti dva sata pred puškom, pištolj pred očima, nož pod vratom uz riječi: "Gotovo ti je, ako ne ćeš dati još novca, ubit ćemo te..."

To su samo neke poteškoće misionara. No na to nas je Isus upozorio. On je prvi sve to prošao. Unatoč tomu svemu, s Isusom je lijepo biti, s njime se lakše trpi, pa, ako treba, i umire.

Svi budimo misionari

Na kraju ovoga svojeg pozdrava iz Afrike, usudujem vas se sve pozvati: Budite misionari! Molitvom i žrtvama možete nam pomoći, kao i svojim darovima za naše siromahe, za gradnju škola i crkava, za školovanje siromašne djece i onih koji žele biti svećenici i redovnice. Bez vas smo slabi i nemoćni. Moram vam reći i svoju muku, koju sam osjetio prigodom svojeg boravka u domovini. Uočio sam veliku potrebu za misionarima i kod nas.

Nažalost, i k nama dolazi zlo bezboštva i materija-

lizma. Želi se istjerati Boga i odbaciti njegove zapovijedi. Uime lažne i Bogu protivne demokracije propagira se neka sloboda: da se ima pravo ubiti, da se javno može bez stida i strahopoštovanja bludničiti...

Molim vas i zaklinjem: ljudi, braćo, kršćani! Ne dajmo se prevariti. Ne dajmo Isusa nizašto. Ne dopustimo da Đavao vlada na Zemlji.

Da, da! Postoji Đavao kojemu se, nažalost, mnogi klanjaju i žive kako ih on uči, vuče ih u zlo, protiv Božjih zapovijedi. Sve to njegovi lukavi slugе, uime slobode, žele nametnuti i vjernicima. Zlo je kad neki prigrabe sva dobra ovoga svijeta i drže ih za sebe kao svoju svojinu. Ne vide siromaha Lazara uza se, ne žele dati ni mrvice sa svojega raskošna stola. Zlo je ne vidjeti ljude u bijedi koji umiru od bolesti i gladi, dok se tone kruha i raznovrsne hrane baca i pali. To vodi u zlo koje može završiti krvavim revolucijama i strašnim ratovima. Naša je sveta dužnost da se svaki u svom staležu bori protiv đavolskog kraljevstva, živeći po volji Božjoj i nauku Gospodina Isusa.

Bez Boga nema sreće! Nema sreće ni raja u sebičnosti. Bog je ljubav! Ljubav, prava i nesebična ljubav može učiniti sve ljude sretnima. Ljubav nas vodi u kraljevstvo Božje. Tako neka bude!

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, pomolimo se svojemu Nebeskom Ocu, stvoritelju svih ljudi. Neka nam pošalje svoga Svetog Duha, kako bismo se svom snagom, svi zajedno, borili da se njegovo kraljevstvo proširi cijelom Zemljom. Zavapimo zajedno:

Oče, usliši nas!

1. Za svetu Crkvu katoličku: da bude istinsko Svjetlo svim ljudima, na svim kontinentima, te svi ljudi u njoj prepoznaju svjetlo i nađu svoju sreću i put tvoga Sina Isusa, molimo te.

2. Za papu Franju i sve biskupe: da budu dobri, revni i hrabri upravitelji i pastiri tvoje Crkve te riječju i primjerom vjerno vode povjereno im stado, molimo te.

3. Za sve misionare, svećenike, redovnike i redovnice: da poslušni Isusovu pozivu, ostavljajući sve što im je drago, vjerni svojim idealima i obećanjima do kraja života budu istinski svjedoci Božje ljubavi u svijetu, molimo te.

4. Za sve kršćane: da budu svjesni svoje odgovornosti za sve ljude s kojima žive, kao i za one koji još nisu imali sreću upoznati Isusovu radosnu vijest spasenja, molimo te.

5. Za sve koji svojim molitvama, žrtvama i darovima pomažu misije i misionare: blagoslovi ih i nagradi za sve što čine iz ljubavi prema Isusu i braći ljudima, molimo te.

6. Za preminule misionare, misionarke, dobročinitelje i prijatelje misija: nagradi njihove molitve i žrtve u svome nebeskom kraljevstvu, molimo te.

Nebeski Oče! Ti znaš sve naše potrebe, zahvale i molitve; sve naše grijehe, slabosti i nemoći. Daj nam snage, hrabrosti i ljubavi da svaki od nas ispuni svoje poslanje tamo gdje si nas ti pozvao i poslao. Čuj molbe i vapaje svoje djece. Usliši nas po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

KLANJANJE PRED PRESVETIM OLTARSKIM SAKRAMENTOM

Ivanka Lakota,
Riječka nadbiskupija

Pjesma: Svet, Svet, Svet

Uvodna meditacija

Gospodine! Svjetlo svijeta, zoro našega života, koji budiš nadu u mraku naših pogleda, naših pogriješnih koraka... Svjetlo nebesko od Oca poslano da put nam pokažeš živeći životom čovjeka, neprihvaćen, prezren, odbačen, ali ljubavlju posve ispunjen.

Na svaku uvrjedu ti melemom ljubavi ranu pokrivaš, pališ žarom svojega Presvetoga Srca naša srca, da se ljubavlju svetom otvore svijetu i odgovore srcem cijelim: "Gospodine, evo me, mene pošalji! Tvoje svjetlo želim nositi svakomu čovjeku, svjedočiti tvoju ljubav nepresušnu, koja lakoću daruje koraku. Iako breme s leđa uklonio nisi, jaram života u svijetu s tobom pod ruku više nije težina, već žrtva s radošću nošena iz srca raskajana..."

Pjesma: Bog je moj Spasitelj

Meditacija

Evo dolazimo k tebi, svjetlom tvojim privučeni. Srca si nam ljubavlju sada ispunio, pogled tvoj rastapa led u srcima, poput plime ljubav tvoja dolazi, glinene posude našega bića mirom ispunja. Tebe nositi svima radost je neizmjerena, vidjeti te u djeci crne boje kože koja kruha vidjela nisu, ali znaju da si ti Kruh Života... Znaju da hrana tijelu služi, a da život daruje samo riječ što od tebe dolazi. Mana što daruje se – to si ti sam u svetom kruhu na oltaru, na stolu za koji nas pozivaš sada... Žar Afrike i sunca tvojega – najtoplija tu se ljubav stvara. U svakom čovjeku ti prebivaš, ali slobodu i širinu čine samo otvorena srca, koja žive samo od tebe.

Antifona: Neka te slave narodi, Bože, svi narodi
neka te slave!

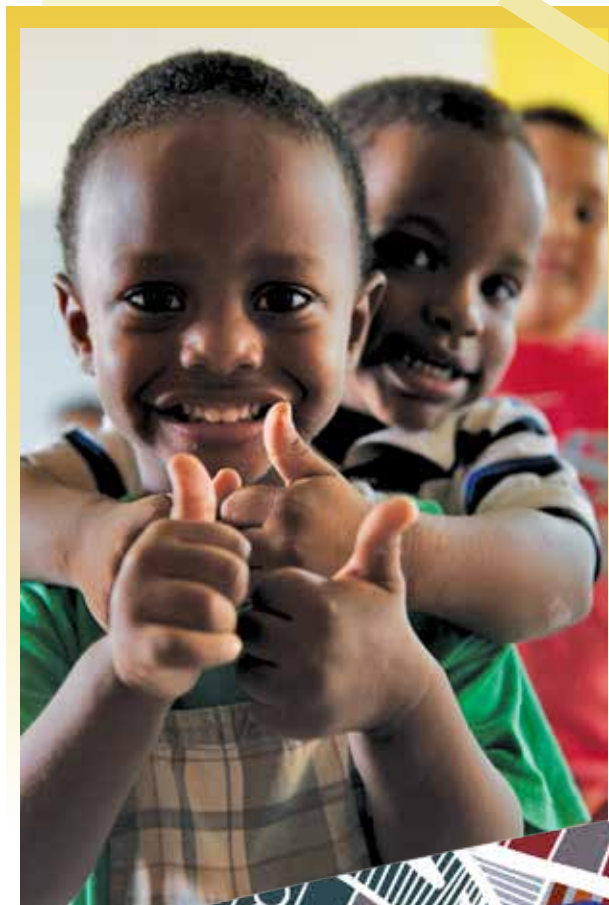

Meditacija:

Prostranstva mora koja sjaje podsjećaju naše duše na dom Oca Nebeskoga, a put samo ti daruješ na križu, mostu koji nas vodi k Ocu.

Plavo more Oceanije poput plašta tvoje Majke štiti dijete umorno od rata i siromaštva, jer je povjerovalo tebi i riječima tvojim: “Majko, evo ti sina! Sine, evo ti Majke!” Koracima lakim preko trnja sada hoda k Ocu, noseći tebe, jer ti osvjetljavaš put nogama njegovim da u provalije grijeha palo ne bi. Mir, strpljivost i ljubav s lica njegova i nama tebe svjedoči. Olužno more ne stvara mu straha, jer zna da u barci njegova života ti mirno spavaš sada.

Antifona: Neka te slave narodi, Bože, svi narodi
neka te slave!

Meditacija:

Sjaj sunca koje Otac nam darova zlati se na čovjeku istoka. Azija – zemlja žutog čovjeka, otvara ti srca svoja okovana... Tebe traži, a ti već prebivaš u svima nama. Sada mu govoriš da pogleda ruke svoje, jer u njima nosi tebe kada daruje se čovjeku koji te treba, kojega žed i glad, siromaštvo i samoća more. Tada si ti vodom iz otvorenog srca i toplom riječju darovan, jer taj izvor samo ljubav stvara.

Antifona: Neka te slave narodi, Bože, svi narodi
neka te slave!

Meditacija:

Mnogi narodi preplovili su morā i novi svijet su otkrili, kontinent kojega rajem su zamijenili, ali pohlepa, ratovi, mržnja od raja pakao su stvorili. Ne spoznaše oni da raj je svugdje na svijetu kada otkrijemo vrata hrama koji srce je naše, u kojem Duh prebiva i ključem se znamo koristiti jer ti nam to riječima zapovijedi darova. Ljubav je ključ koja otvara vrata raja, a kraljevstvo nebesko nastaje kada neprijatelja svoga ljubimo dokraja... To vidimo pogledom na križ kada i razapet nama ruke u zagrljaj širiš, govoreći nam: “Ja sam put, istina i život. Nema drugog puta u dom Oca moga.” (Iv 14, 6)

Antifona: Neka te slave narodi, Bože, svi narodi
neka te slave!

Meditacija:

Gospodine, ti i danas apostola svoga Petra, Stijenu, u svijetu imaš. Kamen temeljni, na koji mnogi spotiču se. U europskom gradu prebiva. Ti i danas svoje učenike hrabriš smjelo, po njima govoriš da u boj im je poći, na put koji Istina je, noseći tebe, svjetlo svijeta, koje daruje vječni život svima, i nerođenom djetetu koje život je za tebe darovalo sada.

Pjesma: Pjevat ću Gospodu svom

Proslavljaj se Gospodine imenom svojim, po obećanju koje si nam darovao:

“Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne, ne će im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati i bit će im dobro.” (Mk 16, 15–19)

Divnoj dakle

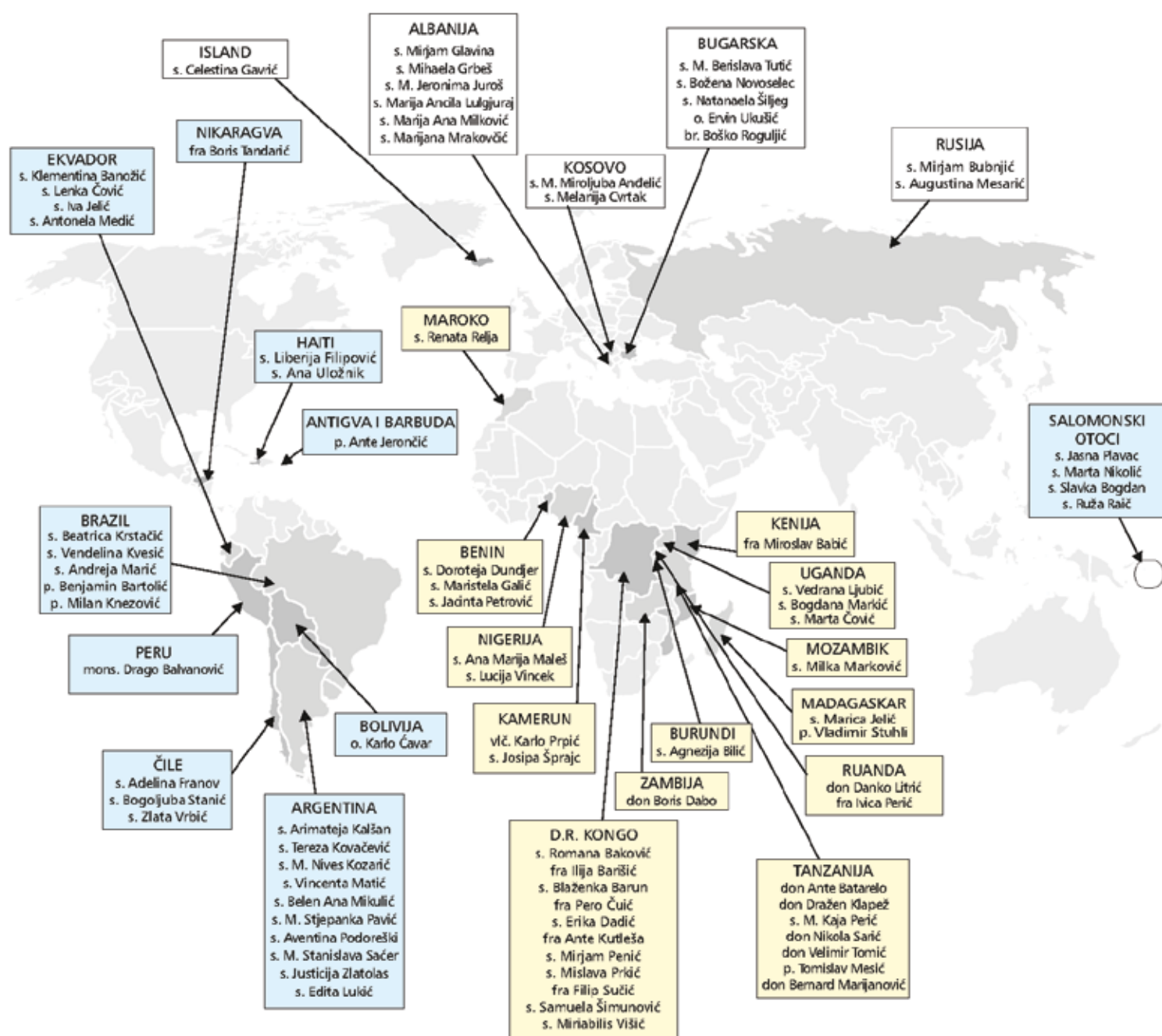
Blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom

Blagoslovljen budi Bog!

Završna pjesma: Ja sam s vama

Naši misionari u svijetu

Idite po svemu svijetu, propovijedajte
Radosnu vijest svemu stvorenju.
(usp. Mk 16, 15)

PAPINSKA MISIJSKA DJELA

